

Bryssel, 24. helmikuuta 2020
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2017/0332(COD)

6060/1/20
REV 1

ENV 78
SAN 48
CONSOM 25
CODEC 109

ILMOITUS: I/A-KOHTA

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Ed. asiak. nro:	5813/20
Kom:n asiak. nro:	5846/18 - COM(2017) 753 final + ADD 1
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (uudelleenlaadittu) – Poliittinen yhteisymmärrys

1. Komissio toimitti 1. helmikuuta 2018 uudelleenlaatimista koskevan ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta¹, eli ns. juomavesidirektiiviksi.
2. Uudelleenlaadintaehdotuksen yleistavoitteena on varmistaa ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu saastuneen juomaveden haitallisilta vaikutuksilta. Tarkistus on myös suoraa seurausta ensimmäisestä onnistuneesta eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta "Vesi on perusoikeus". Ehdotuksen tarkoituksena on päivittää veden laatuvaatimuksia, ottaa käyttöön riskiperusteinen lähestymistapa veden seurantaan, parantaa tiedotusta veden laadusta ja kuluttajille tarjotuista vesipalveluista ja parantaa veden saantia. Ehdotuksessa puututaan myös ongelmaan, joka aiheutuu juomaveden kanssa kosketuksiin joutuvista materiaaleista.

¹ 5846/18 + ADD 1–ADD 5.

3. Talous- ja sosiaalikomitea antoi ehdotuksesta lausuntonsa 11. heinäkuuta 2018². Alueiden komitea antoi ehdotuksesta lausuntonsa 16. toukokuuta 2018³.
4. Euroopan parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kantansa täysistunnossa 28. maaliskuuta 2019⁴. Mietintö sisälsi 160 tarkistusta komission ehdotukseen.
5. Neuvosto muodosti istunnossaan 5. maaliskuuta 2019 yleisnäkemyksen⁵, jossa puheenjohtajavaltio valtuutetaan jatkamaan neuvotteluja Euroopan parlamentin kanssa.
6. Viisi kolmikantaneuvottelua pidettiin 7. lokakuuta, 22. lokakuuta, 19. marraskuuta, 3. joulukuuta ja 18. joulukuuta. Puheenjohtajavaltio ehdotti tarkistettuja neuvotteluvaltuuksia pysyvien edustajien komitealle sen kokouksissa 15. marraskuuta, 27. marraskuuta ja 18. joulukuuta 2019. Poliittisten kolmikantaneuvottelujen lisäksi järjestettiin useita teknisiä kolmikantakokouksia.
7. Pysyvien edustajien komitea tarkasteli tekstiä 5. helmikuuta 2020 yhteisymmärrykseen pääsemiseksi ja hyväksyi lopullisen kompromissin, joka oli saatu aikaan kolmikantakokouksissa⁶. Hyväksytty teksti uudelleen numeroituine säännöksineen on tämän ilmoituksen liitteessä.
8. Euroopan parlamentin ENVI-valiokunta hyväksyi tekstin 18. helmikuuta 2020. Myöhemmin samana päivänä ENVI-valiokunnan puheenjohtaja lähetti pysyvien edustajien komitean puheenjohtajalle kirjeen, jossa hän ilmaisi, että lingvistijuristien viimeisteltyä tekstin hän suosittelee ENVI-valiokunnalle ja täysistunnolle, että neuvoston kanta hyväksytään tarkistuksitta.

² NAT/733-EESC-2018-01285.

³ CDR 924/2018.

⁴ 7750/19.

⁵ 6876/1/19 REV 1.

⁶ 5813/20.

9. Pysyvien edustajien komiteaa pyydetään näin ollen ehdottamaan neuvostolle, että se hyväksyisi jonkin tulevan istuntonsa esityslistan A-kohtana poliittisen yhteisymmärryksen juomavesidirektiivin tekstistä sellaisena kuin se on tämän ilmoituksen liitteessä ja merkitsisi tämän ilmoituksen lisäyksessä olevat lausumat kyseisen istunnon pöytäkirjaan.
-

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (uudelleenlaadittu)**

(ETA: n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁷,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁸,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiviä 98/83/EY⁹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin¹⁰. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava

⁷ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁸ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁹ Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32).

¹⁰ Katso liite V.

- (2) Direktiivissä 98/83/EY asetetaan oikeudelliset puitteet, joiden tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saastumisesta aiheutuvilta haitallisilta vaikutuksilta varmistamalla, että vesi on terveellistä ja puhdasta. Tällä direktiivillä olisi oltava sama tavoite, ja sillä olisi parannettava tällaisen veden saatavuutta kaikille unionissa. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa unionin tasolla ne vähimmäisvaatimukset, jotka kyseiseen käyttöön tarkoitetun veden on täytettävä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi ei sisällä pieneliöitä tai loisia tai mitään aineita, joista tietyissä tapauksissa voi olla vaaraa ihmisten terveydelle, ja että se täyttää mainitut vähimmäisvaatimukset.

- (3) On tarpeen jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle luonnolliset kivennäisvedet sekä lääkinnälliseen tarkoitukseen käytettävät vedet, sillä luonnolliset kivennäisvedet kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/54/EY¹¹ soveltamisalaan ja lääkinnälliseen tarkoitukseen käytettävät vedet Euroopan parlamentin ja neuvoston 2001/83/EY¹² soveltamisalaan. Direktiivissä 2009/54/EY käsitellään sekä kivennäisvesiä että lähdevesiä, ja niistä ainoastaan kivennäisvedet olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Direktiivin 2009/54/EY 9 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti lähdevesien olisi noudatettava tämän direktiivin säännöksiä. Mikrobiologisten vaatimusten osalta lähdevesien olisi noudatettava direktiivin 2009/54/EY 5 artiklan säännöksiä. Kun kyseessä on myyntiin tarkoitettu tai elintarviketeollisuudessa tai elintarvikkeiden valmistuksessa tai käsittelyssä käytetty pulloitettu tai säiliöissä oleva ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi, veden olisi periaatteessa noudatettava edelleen tämän direktiivin säännöksiä vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtaan (eli hanaan) saakka, ja sitä olisi tämän jälkeen pidettävä elintarvikkeena, jos se on tarkoitettu tai jos sen voidaan kohtuudella olettaa tulevan ihmisten nautittavaksi, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) 178/2002¹³ 2 artiklan toisen alakohdan mukaisesti. Lisäksi elintarvikealan toimijat, joilla on oma vedenlähde ja jotka käyttävät sitä nimenomaan liiketoimintaansa varten, voidaan vapauttaa tämän direktiivin säännöksistä edellyttäen, että ne noudattavat erityisesti vaarojen analysoinnin ja kriittisten valvontapisteiden periaatteita koskevia asiaankuuluvia velvoitteita ja asiaan liittyvän unionin elintarvikelainsäädännön mukaisia korjaavia toimenpiteitä. Elintarvikealan toimijoiden, joilla on oma vedenlähde ja jotka toimivat veden toimittajina, olisi noudatettava tämän direktiivin säännöksiä samalla tavoin kuin muidenkin veden toimittajien.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/54/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta (Uudelleenlaadittu toisinto) (EUVL L 164, 26.6.2009, s. 45).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

- (4) Eurooppalaisen kansalaisaloitteen "Vesi on perusoikeus" (Right2Water)¹⁴ johdosta käynnistettiin unionin laajuinen julkinen kuuleminen ja tehtiin sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva REFIT-arviointi direktiivistä 98/83/EY¹⁵. Sen perusteella oli selvää, että tietyt direktiivin 98/83/EY säännökset on saatettava ajan tasalle. Parantamisen varaa todettiin neljällä alalla: laatuun perustuvien muuttujien arvojen luettelo, riskiperusteisen lähestymistavan rajallinen käyttö, kuluttajatietoja koskevat epätasälliset säännökset sekä erot niiden materiaalien hyväksymisjärjestelmissä, jotka ovat kosketuksissa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa, ja tämän vaikutukset ihmisten terveyteen. Lisäksi eurooppalaisessa kansalaisaloitteessa "Vesi on perusoikeus" havaittiin erillisenä ongelmana se, että osalla väestöstä, syrjäytyneillä ryhmillä, ei ole mahdollisuutta saada ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä. Tämä on vastoin sitoumusta, joka tehtiin YK:n Agenda 2030 -ohjelmassa kestävän kehityksen tavoitteen 6 yhteydessä. Lopuksi on todettu yleinen tietoisuuden puute vesivuodoista, jotka johtuvat siitä, että vesi-infrastruktuurin huoltoon eikä uudistamiseen ole investoitu tarpeeksi. Tähän kiinnitettiin huomiota myös tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa vesi-infrastruktuurista¹⁶.

¹⁴ COM(2014) 177 final.

¹⁵ SWD(2016) 428 final.

¹⁶ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus SR 12/2017: *"Juomavesidirektiivin täytäntöönpano: veden laatu ja saatavuus ovat parantuneet Bulgariassa, Unkarissa ja Romaniassa, mutta investointitarpeet ovat yhä huomattavat"*.

- (5) Maailman terveysjärjestön WHO:n Euroopan aluetoimisto teki yksityiskohtaisen arvioinnin muuttujien ja muuttujien arvojen luettelosta, joka sisältyy direktiiviin 98/83/EY, jotta voidaan todeta, onko tarvetta mukauttaa luetteloa tekniikan ja tieteen kehitykseen. Kyseisen arvioinnin tulosten¹⁷ perusteella olisi seurattava suolistopatogeeneja ja legionellaa sekä lisättävä kuusi kemiallista muuttujaa tai muuttujaryhmää. Kuudesta uudesta muuttujasta neljän osalta olisi asetettava muiden äskettäisten tieteellisten lausuntojen ja varovaisuusperiaatteen mukaisesti muuttujien arvot, jotka ovat WHO:n ehdottamia raja-arvoja tiukempia mutta kuitenkin toteuttamiskelpoisia. Yhden uuden muuttujan osalta edustavien aineiden lukumäärää on vähennetty ja arvoa mukautettu. Kromin osalta arvo säilyy WHO:n arvioitavana. Tämän vuoksi olisi sovellettava 15 vuoden siirtymäaikaa ennen kuin arvo[...] muuttuu tiukemmaksi. Lisäksi WHO suositteli, että kolmea edustavaa hormonitoimintaan vaikuttavaa yhdistettä, joiden arvot ovat 0,1 µg/l bisfenoli A:n osalta, 0,3 µg/l nonyylifenolin osalta ja 1 ng/l beeta-estradiolin osalta, voidaan tarvittaessa pitää vertailuarvoina niiden esiintymisen ja käsittelyn tehokkuuden arvioimiseksi. EFSA:n vuonna 2015 antaman lausunnon perusteella päätettiin kuitenkin, että yksi näistä kolmesta yhdisteestä, bisfenoli A, jonka terveyteen perustuva muuttujan arvo on 2,5 µg/l, olisi lisättävä tähän direktiiviin. Lisäksi nonyylifenoli ja beeta-estradioli olisi lisättävä tarkkailtavien aineiden luetteloon, joka komission on määrä vahvistaa.

¹⁷ Drinking Water Parameter Cooperation Project of the WHO Regional Office for Europe "Support to the revision of Annex I Council Directive 98/83/EC on the quality of water intended for human consumption (Drinking Water Directive) Recommendation", 11. syyskuuta 2017.

- 6) Lyijyn osalta WHO suositti nykyisen muuttujan arvon säilyttämistä, mutta totesi, että pitoisuuksien olisi oltava niin alhaisia kuin se on käytännössä mahdollista. Sen vuoksi nykyinen arvo, joka on 10 µg/l, voidaan säilyttää 15 vuotta tämän direktiivin voimaantulosta. Muuttujan arvon olisi oltava 5 µg/l viimeistään tämän siirtymäkauden jälkeen. Lisäksi, koska taloissa ja rakennuksissa nykyisin olevat lyijyputket ovat sitkeä ongelma eikä jäsenvaltioilla välttämättä ole tarvittavia valtuuksia edellyttää niiden vaihtamista, 5 µg/l:n arvon olisi säilyttävä tavoitearvona, kun kyse on sisäisiin vedenjakelujärjestelmiin liittyvistä velvollisuuksista. Kaikkiin juomaveden kanssa kosketuksiin joutuviin, tämän direktiivin mukaisesti sallittaviin uusiin materiaaleihin, riippumatta siitä, onko niitä määrää käyttää veden toimituksessa vai sisäisissä vedenjakelujärjestelmissä, olisi kuitenkin sovellettava arvoa 5 µg/l hanasta.
- 7) Jotta voitaisiin vastata kasvavaan yleiseen huoleen ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä olevien uusien yhdisteiden (kuten hormonaaliset haitta-aineet, lääkkeet ja mikromuovit) vaikutuksista ihmisten terveyteen sekä käsitellä uusia yhdisteitä toimitusketjussa, tässä direktiivissä olisi otettava käyttöön tarkkailtavien aineiden luettelon mekanismi. Tarkkailtavien aineiden luettelon mekanismin avulla kasvaviin huoliin voidaan vastata dynaamisesti ja joustavasti. Sen avulla voidaan myös seurata uutta tietämystä yhdisteiden merkityksellisyydestä ihmisten terveydelle ja asianmukaisimmista seuranta koskevista toimintatavoista ja menetelmistä. Tämä ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskeva tarkkailtavien aineiden luettelon mekanismi vastaa osaltaan unionin asiaankuuluvia eri toimintapolitiikkoja, kuten komission tiedonantoa "Euroopan unionin strateginen lähestymistapa ympäristössä oleviin lääkeaineisiin"¹⁸, komission tiedonantoa "Kohti kattavaa hormonaalisia haitta-aineita koskevaa Euroopan unionin kehystä"¹⁹ ja neuvoston 26. kesäkuuta 2019 antamia päätelmiä "Kestävä kemikaalipolitiikka – kohti unionin strategiaa"²⁰.

¹⁸ COM(2019) 128 final.

¹⁹ COM(2018) 734 final.

²⁰ 10713/19.

- 8) WHO suositteli myös, että kolmesta muuntaja-arvosta tehdään vähemmän tiukkoja ja että viisi muuttujaa poistetaan luettelosta. Kaikkia näitä muutoksia ei kuitenkaan katsottu tarpeellisiksi, koska komission direktiivillä (EU) 2015/1787²¹ käyttöön otettu riskiperusteinen lähestymistapa mahdollistaa sen, että veden toimittajat poistavat luettelosta muuttujan, jota seurataan tietyissä olosuhteissa. Käsittelytekniikat kyseisten muuttuja-arvojen saavuttamiseksi ovat jo käytössä.
- 9) Muuttujien arvot perustuvat saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon ja ennalta varautumisen periaatteeseen, ja ne on valittu siten, että ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä voidaan turvallisesti käyttää koko ihmisen eliniän ajan. Niillä varmistetaan siten terveyden suojelun korkea taso.
- 10) Olisi saavutettava tasapaino mikrobiologisten ja kemiallisten vaarojen estämiseksi; tätä tarkoitusta varten ja muuttujien arvojen tulevaa tarkistamista ajatellen ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen sovellettavien muuttujien arvojen vahvistamisen olisi perustuttava kansanterveydellisiin näkökohtiin ja riskinarviointimenetelmään.
- 11) Osoitinmuuttujat eivät vaikuta suoraan kansanterveyteen. Ne ovat kuitenkin tärkeä keino määrittää, miten veden tuotanto- ja jakelulaitokset toimivat, ja arvioida veden laatua. Ne voivat auttaa tunnistamaan veden käsittelyyn liittyviä toimintahäiriöitä ja myös merkittävästi lujittaa ja ylläpitää kuluttajien luottamusta veden laatuun. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi valvottava niitä.
- 12) Jos se on tarpeen ihmisten terveyden turvaamiseksi niiden alueella, jäsenvaltioiden olisi edellytettävä asettavan arvoja lisämuuttujille, joita ei ole sisällytetty liitteeseen I, ennalta varautumisen periaatteen pohjalta.

²¹ Komission direktiivi (EU) 2015/1787, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laadusta annetun direktiivin 98/83/EY liitteiden II ja III muuttamisesta (EUVL L 260, 7.10.2015, s. 6).

- 13) Turvallisella ihmisten käyttöön tarkoitettulla vedellä ei tarkoiteta pelkästään sitä, ettei se sisällä haitallisia pieneliöitä ja aineita, vaan myös sitä, että se sisältää jonkin verran luonnollisia kivennäisaineita ja välttämättömiä alkuaineita ottaen huomioon, että demineralisoidun veden tai hyvin vähän välttämättömiä alkuaineita, kuten kalsiumia ja magnesiumia, sisältävän veden pitkäaikainen käyttö voi vaarantaa ihmisen terveyden. Näiden kivennäisaineiden tietty määrä vedessä on myös elintärkeää sen varmistamiseksi, että vesi ei ole aggressiivista tai syövyttävää, ja sen maun parantamiseksi. Näiden mineraalien vähimmäispitoisuutta pehmennetyssä tai demineralisoidussa vedessä voitaisiin harkita paikallisten olosuhteiden mukaan.

- 14) Ennaltaehkäisevää turvallisuussuunnittelua ja riskiin perustuvia osia tarkasteltiin direktiivissä 98/83/EY ainoastaan rajallisessa määrin. Riskiperusteisen lähestymistavan ensimmäiset osat otettiin käyttöön vuonna 2015 direktiivillä (EU) 2015/1787, jolla muutettiin direktiiviä 98/83/EY siten, että jäsenvaltiot voivat poiketa perustamistaan seurantaohjelmista edellyttäen, että toteutetaan luotettavia riskinarviointoja, jotka voivat perustua WHO:n juomaveden laatua koskeviin suuntaviivoihin²². Nämä suuntaviivat, joissa esitetään niin sanottu Water Safety Plan -konsepti, myös pienille yhteisöille²³, ja standardi EN 15975–2, joka koskee juomavesijärjestelmien turvallisuutta, ovat kansainvälisesti tunnustettuja periaatteita, joihin ihmisten käyttöön tarkoitetun veden tuotanto ja jakelu sekä muuttujien seuranta ja analysointi perustuvat. Ne olisi säilytettävä tässä direktiivissä. Sen varmistamiseksi, että nämä periaatteet eivät rajoitu seurantakysymyksiin, ja jotta voidaan keskittää aikaa ja resursseja merkityksellisiin riskeihin ja kustannustehokkaisiin lähteitä koskeviin toimenpiteisiin sekä välttää analyysijä ja toimia, jotka liittyvät merkityksettömiin kysymyksiin, on syytä ottaa käyttöön veden turvallisuuteen sovellettava kattava riskiperusteinen lähestymistapa, joka kattaa koko toimitusketjun aina vedenmuodostumisalueelta vedenoton, -käsittelyn, -varastoinnin ja -jakelun kautta vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtaan asti. Kyseisen lähestymistavan olisi perustuttava direktiivin 2000/60/EY nojalla saatuun tietoon ja toteutettuihin toimiin, ja siinä olisi otettava entistä paremmin huomioon ilmastonmuutoksen vaikutus vesivaroihin. Riskiperusteisen lähestymistavan olisi koostuttava kolmesta osasta: ensinnäkin arviointi vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueeseen (-alueisiin) liittyvistä vaaroista ("vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) riskinarviointi ja -hallinta") WHO:n suuntaviivojen ja Water Safety Plan -käsikirjan²⁴ mukaisesti; toiseksi veden toimittajien mahdollisuus mukauttaa seuranta pääasiallisiin riskeihin ja toteuttaa toimitusketjussa vedenotosta, -käsittelystä, -varastoinnista ja -jakelusta alkaen havaittujen riskien hallitsemiseksi tarvittavat toimenpiteet ("toimitusjärjestelmään liittyvien riskien arviointi ja riskinhallinta"); ja kolmanneksi arviointi mahdollisista riskeistä, jotka johtuvat sisäisistä vedenjakelujärjestelmistä (esim. legionella tai lyijy) ("sisäisiä

²² Juomaveden laatua koskevat suuntaviivat, neljäs painos, Maailman terveysjärjestö, 2011 http://www.who.int/water_sanitation_health/publications/2011/dwq_guidelines/en/index.html

²³ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/243787/Water-safety-plan-Eng.pdf; https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/75145/9789241548427_eng.pdf;jsessionid=2F74141084126319713559E5F4E854C2?sequence=1

²⁴ Water Safety Plan Manual: step-by-step risk management for drinking water suppliers, World Health Organisation, 2009, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/75141/1/9789241562638_eng.pdf.

vedenjakelujärjestelmiä koskeva riskin arviointi ja hallinta), erityisesti ensisijaisissa tiloissa. Näitä arviointeja olisi tarkistettava säännöllisesti, muun muassa jotta voidaan vastata ilmastosta johtuviin äärimmäisiin sääilmiöihin, ihmisten toiminnan tunnettuihin muutoksiin vedenottoalueella tai lähteistä johtuviin häiriöihin. Riskiperusteisella lähestymistavalla varmistetaan tietojen jatkuva vaihto toimivaltaisten viranomaisten ja veden toimittajien välillä.

Niiden veden toimittajien mahdollisen hallinnollisen taakan vähentämiseksi, jotka toimittavat vettä keskimäärin $10 \text{ m}^3 - 100 \text{ m}^3$ päivässä tai joiden toimitukset kattavat 50 – 500 ihmistä, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus myöntää niille vapautus toimituksiin liittyvien riskien arvioinnin tekemisestä edellyttäen, että suoritetaan 13 artiklan mukaista säännöllistä seuranta. Riskiperusteista lähestymistapaa olisi poikkeuksellisesti mukautettava erityisiin rajoitteisiin, joita liittyy veden suolanpoistoa harjoittaviin ja matkustajia kuljettaviin merialuksiin. Euroopan unionin jäsenvaltion lipun alla purjehtivat merialukset noudattavat kansainvälistä sääntelykehystä liikkueessaan kansainvälisillä vesillä. On varmistettava, että etusijalle asetetaan voimassa olevat kansainväliset määräykset tai kansainvälisesti tunnustetut standardit (esim. Yhdysvaltojen julkisen terveydenhuoltoviranomaisen kehittämä alusten sanitaatio-ohjelma), jotka ovat yksityiskohtaisempia ja tiukempia ja joita sovelletaan aluksiin kansainvälisillä vesillä.

- 15) Vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) riskinarvioinnissa ja -hallinnassa olisi sovellettava kokonaisvaltaista lähestymistapaa riskinarviointiin, ja niitä olisi ohjattava siten, että vähennetään tarvittavan käsittelyn tasoa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden tuotannossa esimerkiksi vähentämällä paineita, jotka aiheuttavat ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon käytettyjen vesimuodostumien saastumista tai saastumisriskin. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi luonnehdittava vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueita, tunnistettava vaarat ja vaaratilanteet, jotka voisivat heikentää veden laatua, esimerkiksi kyseisiin vedenmuodostumisalueisiin liittyvät mahdolliset pilaantumislähteet sekä, jos vaarojen tunnistaminen sitä edellyttää, seurattava epäpuhtauksia, jotka ne katsovat merkityksellisiksi (esim. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY²⁵ yhteydessä tunnistetut nitraatit, torjunta-aineet ja lääkkeet) johtuen tällaisten aineiden luontaisesta esiintymisestä vedenottoalueella (esim. arseeni) tai veden toimittajilta saatujen tietojen vuoksi (esim. tietyn muuttujan äkillinen lisääntyminen raakavedessä). Jos ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen käytetään pintavesiä, jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä riskinarvioinnissaan erityistä huomiota mikromuoveihin ja hormonitoimintaa häiritseviin aineisiin, kuten nonyylefenoliin ja beeta-estradioliin, ja niiden olisi tarvittaessa vaadittava veden toimittajia myös seuraamaan ja/tai käsittelemään mainittuja ja muita tarkkailtavien aineiden luettelossa olevia muuttujia, jos niiden katsotaan mahdollisesti vaarantavan ihmisten terveyden. Vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden riskinarvioinnin pohjalta olisi toteutettava hallintatoimenpiteitä, joilla ehkäistään tai hallitaan todettuja riskejä, jotta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatu voidaan varmistaa. Jos jäsenvaltio havaitsee vaaran tai vaaratilanteen tunnistamisen yhteydessä, että tietyn vedenottopisteen vedenmuodostumisalueella (-alueilla) ei ole jotakin muuttujaa (esimerkiksi siksi, että ainetta ei koskaan esiinny pohja- tai pintavedessä), jäsenvaltion olisi ilmoitettava siitä asiaankuuluville veden toimittajille ja se voi sallia niiden vähentää kyseisen muuttujan seurantatiheyttä tai poistaa kyseinen muuttuja seurattavien muuttujien luettelosta tekemättä toimitukseen liittyvien riskien arviointia.

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

- 16) Direktiivissä 2000/60/EY edellytetään, että jäsenvaltiot yksilöivät vesimuodostumat, joita käytetään ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon, seuraavat niitä ja toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, joilla vältetään niiden laadun huononeminen, jotta ihmisten käyttöön kelpaavan veden tuottamisessa vaadittavan puhdistuskäsittelyn tasoa voidaan laskea. Jäsenvaltioiden olisi päällekkäisten velvoitteiden välttämiseksi hyödynnettävä vaaran ja vaaratilanteen tunnistamisen yhteydessä direktiivin 2000/60/EY 7 ja 8 artiklan tai muun asiaan liittyvän unionin lainsäädännön nojalla saatuja käytettävissä olevia seurantatuloksia, jotka ovat edustavia vedenmuodostumisalueen/-alueiden osalta. Jos tällaisia seurantatietoja ei kuitenkaan ole saatavilla, merkityksellisten muuttujien, aineiden tai epäpuhtauksien seuranta voitaisiin toteuttaa, jotta voidaan tukea vedenmuodostumisalueiden luonnehdintaa ja arvioida mahdollisia riskejä. Tällainen seuranta olisi toteutettava ottaen huomioon paikalliset tilanteet ja pilaantumislähteet.

- 17) Muuttujille asetettuja arvoja, joita käytetään arvioimaan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua, on noudatettava siinä kohdassa, missä ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi saatetaan asianomaisen kuluttajan käyttöön. Sisäiset vedenjakelujärjestelmät saattavat vaikuttaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatuun. WHO toteaa, että unionissa legionella aiheuttaa kaikista vesivälitteisistä patogeeneista korkeimman rasituksen terveydelle. Se siirtyy lämpimän veden järjestelmissä hengitysteitse esimerkiksi suihkussa, ja liittyy sen vuoksi selkeästi sisäisiin vedenjakelujärjestelmään. Yksipuolinen velvoite seurata kaikkia yksityisiä ja julkisia tiloja tämän patogeenin osalta johtaisi suhteettoman korkeisiin kustannuksiin, joten tätä kysymystä voidaan paremmin käsitellä sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskevassa riskin arvioinnissa. Lisäksi sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskevassa riskin arvioinnissa olisi tarkasteltava mahdollisia riskejä, joita aiheutuu ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvista tuotteista ja materiaaleista. Sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskevassa riskin arvioinnissa olisi sen vuoksi keskitettävä seuranta jäsenvaltioiden määrittämiin ensisijaisiin tiloihin (kuten sairaalat, terveydenhuollon toimintayksiköt, vanhainkodit, päiväkodit, koulut, oppilaitokset, rakennukset, joissa on majoitustila, ravintolat, baarit, urheilu- ja ostoskeskukset, vapaa-ajanviettotilat, virkistysalueet, näyttelytilat, rangaistuslaitokset ja leirintäalueet) ja arvioitava riskejä, jotka ovat peräisin sisäisistä vedenjakelujärjestelmistä ja niihin liittyvistä tuotteista ja materiaaleista. Tämän arvioinnin perusteella jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet muun muassa sen varmistamiseksi, että on toteutettu asianmukaiset valvonta- ja hallintotoimenpiteet (esim. taudinpurkausten yhteydessä) WHO:n ohjeiden²⁶ mukaisesti ja että aineiden irtoaminen rakennustuotteista ei vaaranna ihmisten terveyttä.

²⁶ "Legionella and the prevention of Legionellosis", World Health Organisation, 2007, http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf

- 18) Käsittelyn, laitteiden ja materiaalien laadun varmistamista koskevilla direktiivin 98/83/EY säännöksillä ei onnistuttu luomaan yhdenmukaista keinoa hygieniavaatimusten varmistamiseksi ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien tuotteiden osalta. Näin ollen käytössä on kansallisia tuotehyväksyntöjä, ja vaatimukset vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen. Tämän vuoksi valmistajien on vaikeaa ja kallista markkinoida tuotteitaan kaikkialla unionissa, ja myös jäsenvaltioille aiheutuu kustannuksia. Lisäksi kuluttajien ja juomavesiyritysten on vaikea tietää, ovatko tuotteet terveystvaatimusten mukaisia. Vahvistamalla yhdenmukaiset vähimmäisvaatimukset tässä direktiivissä tarkoitetuille ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuville materiaaleille edistetään terveyden suojelun yhtenäisen tason saavuttamista kaikkialla EU:ssa ja parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa. Tämän lisäksi asetuksessa 2019/1020 vahvistetaan tuotteille yleinen unionin laajuinen markkinavalvontamekanismi sen varmistamiseksi, että unionin markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan vaatimustenmukaisia tuotteita, jotka täyttävät ne vaatimukset, joilla taataan sellaisten yleisten etujen suojelun korkea taso, kuten terveys ja turvallisuus yleisesti, työterveys ja -turvallisuus, kuluttajansuoja, ympäristönsuojelu ja yleinen turvallisuus. Kyseisessä asetuksessa todetaan, että jos myöhemmin hyväksytään uutta unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä, siinä olisi säädettävä siitä, sovelletaanko asetusta 2019/1020 myös kyseiseen uuteen lainsäädäntöön. Jotta voitaisiin varmistaa, että asianmukaisia markkinavalvontatoimenpiteitä voidaan toteuttaa sellaisten tuotteiden osalta, joita asetus 2019/2020 ei vielä koske mutta joihin tämä direktiivi vaikuttaisi, on aiheellista säätää kyseisen asetuksen soveltamisesta tällaisiin tuotteisiin.

- 19) Se, minkälaisia ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvat materiaalit ovat, voi vaikuttaa tällaisen veden laatuun siten, että mahdollisesti haitallisia aineita siirtyy veteen, materiaalit lisäävät mikrobien kasvua tai vaikuttavat veden hajuun, väriin tai makuun. Direktiivin 98/83/EY arvioinnissa havaittiin, että käsittelyn, laitteiden ja materiaalien laadun varmistamista koskevassa artiklassa annettiin liikaa oikeudellista joustovaraa, joka johti ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien erilaisiin kansallisiin hyväksymisjärjestelmiin EU:n alueella. Tämän vuoksi on asetettava täsmällisemmät hygieniää koskevat vähimmäisvaatimukset materiaaleille, joita on tarkoitus käyttää ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottoon, käsittelyyn tai jakeluun uusissa tai nykyisissä laitoksissa, kun on kyse korjaustöistä tai jälleenrakentamisesta, tai uusissa laitoksissa, jotta voidaan varmistaa, että ne eivät suoraan tai välillisesti vaaranna ihmisten terveyttä, vaikuta haitallisesti veden väriin, hajuun tai makuun, lisää mikrobien kasvua vedessä tai ettei niistä liukene veteen vieraita aineita suurempia määriä kuin niiden käyttötarkoituksen mukaan on tarpeellista. Tätä tarkoitusta varten tässä direktiivissä olisi asetettava materiaaleille hygieniää koskevat vähimmäisvaatimukset vahvistamalla arviointimenetelmät, EU:ssa sallittujen lähtöaineiden, koostumusten tai ainesosien luettelo, menetelmät ja (hallinnolliset) menettelyt lähtöaineiden tai koostumusten lisäämiseksi EU:ssa sallittujen aineiden luetteloihin tai niiden tarkistamiseksi sekä testaus- ja hyväksymismenettelyt ja -menetelmät lopullisille materiaaleille, joita käytetään tuotteessa, joka on valmistettu EU:ssa sallittujen aineiden luetteloon merkittyjen lähtöaineiden, koostumusten tai ainesosien yhdistelmistä. Jottei innovointia vaikeuteta, komission olisi varmistettava, että nämä menettelyt ovat oikeasuhteisia eivätkä aiheuta kohtuutonta taakkaa talouden toimijoille, erityisesti pk-yrityksille. Nämä menettelyt olisi niin pitkälle kuin mahdollista yhdenmukaistettava voimassa olevan unionin tuotelainsäädännön kanssa, jotta vältetään kaksinkertainen rasite velvoittamalla talouden toimijat suorittamaan samalle tuotteelle eri vaatimustenmukaisuuden arvioinnit.

- 20) EU:ssa sallittujen aineiden luettelo on luettelo lähtöaineista, koostumuksista tai ainesosista, joiden käyttö on materiaalityypistä (orgaaninen, sementtimäinen, metallinen, emalinen ja keraaminen tai muu epäorgaaninen materiaali) riippuen sallittu materiaalien valmistuksessa, mukaan lukien tarvittaessa ehdot niiden käytölle ja siirtymiä koskevat rajoitukset. Jotta lähtöaine tai koostumus voidaan lisätä EU:ssa sallittujen aineiden luetteloon, on tehtävä riskinarviointi lähtöaineesta, siinä esiintyvistä merkityksellisistä epäpuhtauksista ja ennakoitavissa olevista reaktio- ja hajoamistuotteista aiotussa käyttötarkoituksessa. Hakijan tai kansallisen viranomaisen laatiman riskinarvioinnin olisi katettava terveysriskit, jotka aiheutuvat aineiden potentiaalisista siirtymistä epäsuotuisimmissa ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa sekä aineiden toksisuudesta. Riskinarvioinnin pohjalta EU:ssa sallittujen aineiden luettelossa olisi tarvittaessa esitettävä lähtöaineen, koostumuksen tai ainesosan eritelvät ja lähtöaineen käyttörajoitukset, määrälliset rajoitukset tai siirtymärajoitukset, mahdolliset epäpuhtaudet ja reaktiotuotteet tai ainesosat, jotta voidaan varmistaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvassa tuotteessa käytettävän lopullisen materiaalin tai tarvikkeen turvallisuus. Ensimmäisen EU:ssa sallittujen aineiden luettelon laatimiseksi kansalliset sallittujen lähtöaineiden ja koostumusten luettelot tai muut kansalliset säännökset, tällaisten kansallisten luetteloiden ja säännösten vahvistamiseen johtaneet menetelmät ja kuhunkin lähtöaineeseen ja koostumukseen liittyvät riskiarvioinnit olisi asetettava asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla perustetun Euroopan kemikaaliviraston, jäljempänä 'kemikaalivirasto', saataville. Kemikaaliviraston olisi tämän pohjalta suositeltava koottua luetteloa komissiolle. Kemikaaliviraston olisi tarkasteltava ensimmäiseen EU:ssa sallittujen aineiden luetteloon merkittyjä aineita, koostumuksia ja ainesosia ja annettava niistä lausunto riittävän ajoissa, jotta komissio voi tarkastella luetteloa uudelleen 15 vuoden kuluessa sen hyväksymisestä. EU:ssa sallittujen aineiden luettelon päivittämistä varten kemikaaliviraston olisi annettava lausuntoja aineiden ja koostumusten lisäämisestä tai poistamisesta.

Jotta tämän direktiivin vaatimusten mukaista tuotteiden vaatimustenmukaisuuden yhdenmukaista testausta voitaisiin helpottaa, komission olisi pyydettävä Euroopan standardointikomiteaa (CEN) kehittämään yhdenmukaista testausta ja arviointia koskevat standardit ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuville tuotteille. Laatiessaan ja päivittäessään EU:ssa sallittujen aineiden luetteloa komission olisi varmistettava, että kaikki asiaankuuluvat säädökset tai standardointitoimeksiannot, jotka se hyväksyy muun unionin lainsäädännön nojalla, ovat yhdenmukaisia tämän direktiivin vaatimusten kanssa.

Lisäksi tämän järjestelmän toimivuutta olisi tarkasteltava uudelleen viimeistään yhdeksän vuoden kuluttua tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta voidaan arvioida, onko ihmisten terveyden suojelu koko unionissa varmistettu ja onko sisämarkkinoiden toiminta varmistettu asianmukaisesti ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien tuotteiden kannalta, hyväksyttyjä materiaaleja käyttäen. Lisäksi olisi arvioitava, tarvitaanko tästä asiasta uusia säädösehdotuksia ottaen huomioon erityisesti asetuksen (EU) N:o 1935/2004²⁷ ja asetuksen (EU) N:o 305/2011 arviointien tulokset.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).

- 21) Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien tuotteiden olisi koostuttava tämän direktiivin mukaisesti hyväksytystä materiaalista tai materiaalien yhdistelmästä. Tässä direktiivissä käsitellään kuitenkin vain tuotteissa käytettyjen materiaalien ja aineiden terveys- ja hygienianäkökohtia siltä osin, kuin kyse on niiden vaikutuksesta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatuun, sekä lopputuotteiden vaatimustenmukaisuuden testaukseen ja laadunvalvontaan liittyviä sääntöjä. Siinä ei käsitellä muita vaatimuksia, kuten sääntöjä siitä, miten suorituskky on ilmaistava tai rakenteiden turvallisuutta koskevia sääntöjä, joita voidaan säännellä unionin yhdenmukaistamislainsäädännön, kuten asetuksen (EU) N:o 305/2011 tai asetuksen (EU) 2016/426, nojalla tai jotka voivat perustua niiden nojalla hyväksyttyihin säännöksiin. Se, että terveys- ja hygieniariskeihin liittyviä näkökohtia yhdenmukaistetaan tällä direktiivillä ja turvallisuus- tai muihin riskeihin liittyviä näkökohtia käsitellään unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä, ei johtaisi ristiriitoihin edellyttäen, että katettujen riskien välillä ei ole päällekkäisyyksiä. Asetuksen (EU) N:o 305/2011 ja tämän direktiivin välillä on mahdollinen ristiriita ottaen huomioon, että asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä I olevan 3 kohdan e alakohdassa mainitaan yhtenä rakennuskohteen perusvaatimuksena "vaarallisten aineiden päästöt juomaveteen tai sellaisten aineiden päästöt, joilla on muu kielteinen vaikutus juomaveteen". Tämä päällekkäisyys ei kuitenkaan konkretisoidu, jos asetuksen (EU) N:o 305/2011 nojalla ei anneta standardointitoimeksiantoja, jotka koskevat ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien tuotteiden terveys- tai hygienianäkökohtia.
- 22) On tarpeen varmistaa tämän direktiivin teknisiä, tieteellisiä ja hallinnollisia, veden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja käsitteleviä näkökohtia koskeva tehokas päätöksenteko, koordinointi ja hallinnointi unionin tasolla. Kemikaaliviraston olisi suoritettava tietyt tehtävät, jotka liittyvät aineiden ja koostumusten arviointiin veden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien osalta. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustetun kemikaaliviraston riskinarviointikomitean olisi näin ollen helpotettava kemikaalivirastolle tässä direktiivissä annettujen tehtävien suorittamista antamalla lausuntoja.

- 23) Raakaveden käsittelyyn voitaisiin käyttää käsittelykemikaaleja ja suodatinaineita, jotta vedestä saataisiin ihmisten käyttöön soveltuvaa. Käsittelykemikaaleista ja suodatinaineista voi aiheutua riskejä juomaveden turvallisuudelle. Tämän vuoksi ihmisten käyttöön tarkoitetun veden käsittely- ja desinfiointimenettelyillä olisi varmistettava, että käytetään tehokkaita, turvallisia ja asianmukaisesti hallittuja käsittelykemikaaleja ja suodatinaineita ja vältetään haittavaikutukset kuluttajien terveyteen. Käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden ominaisuuksia, hygieniavaatimuksia ja puhtautta on sen vuoksi arvioitava, eikä niitä pitäisi käyttää enempää kuin on tarpeellista, jotta riskit ihmisten terveydelle vältetään. Käsittelykemikaalit eivät saisi lisätä mikrobien kasvua, ellei se ole tarkoituksellista (esimerkiksi mikrobien denitrifikaation lisäämiseksi). Jäsenvaltioiden olisi taattava käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden laadun varmistaminen sanotun rajoittamatta asetuksen N:o 528/2012 soveltamista ja käyttäen voimassa olevia EN-standardeja, jos niitä on saatavilla.

On olennaista varmistaa, että jokaiseen markkinoille saatettuun juomaveden kanssa kosketuksissa olevaan tuotteeseen, myös kemiallisesti reagoivien aineiden ja suodatinaineiden säiliöihin, tehdään helposti luettava ja pysyvä merkintä, jossa kuluttajille, veden toimittajille, asentajille, viranomaisille ja sääntelyviranomaisille ilmoitetaan, että esine soveltuu käytettäväksi kosketuksissa juomaveden kanssa (vaadittujen ehtojen mukaisesti).

Lisäksi jäsenvaltioiden olisi asetuksen (EU) N:o 528/2012 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti voitava rajoittaa tai kieltää biosidituotteiden käyttö julkisessa juomavesihuollossa, myös yksittäisissä vedentoimituksissa.

- 24) Mahdollisen lyijypitoisuuden minimoimiseksi ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä lyijystä tehdyt osat sisäisissä vedenjakelujärjestelmissä voidaan korvata, erityisesti nykyisten laitteiden korjaus- tai jälleenrakentamistöiden yhteydessä. Tällaiset osat olisi korvattava materiaaleilla, jotka täyttävät veden kanssa kosketuksiin joutuville materiaaleille tässä direktiivissä vahvistetut vähimmäisvaatimukset. Tämän prosessin vauhdittamiseksi jäsenvaltioiden olisi harkittava ja tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä lyijystä tehtyjen osien korvaamiseksi nykyisissä sisäisissä vedenjakelujärjestelmissä, jos se on taloudellisesti ja teknisesti toteutettavissa.
- 25) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että otetaan käyttöön seurantajärjestelmä sen tarkastamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi täyttää tämän direktiivin vaatimukset. Veden toimittajat suorittavat suurimman osan tämän direktiivin tarkoituksia varten suoritettavasta seurannasta. Veden toimittajille olisi suotava tietty joustavuus niiden muuttujien osalta, joita ne seuraavat toimitusjärjestelmän riskien arviointia ja riskinhallintaa varten. Jos muuttujaa ei havaita, veden toimittajien olisi voitava vähentää seurantatiheyttä tai lopettaa kyseisen muuttujan seuranta kokonaan. Toimitusjärjestelmän riskien arviointia olisi sovellettava useimpiin muuttujiin. Olisi kuitenkin aina seurattava keskeisen luettelon muuttujien arvoja tietyn vähimmäistiheyden mukaisesti. Direktiivissä asetetaan säännökset pääasiassa seurantatiheydestä velvoitteiden noudattamista koskevia tarkastuksia varten ja ainoastaan rajallisessa määrin säännöksiä, jotka koskevat seurantaan operationaalisia tarkoituksia varten. Veden toimittajien harkinnanvarainen lisäseuranta operationaalisia tarkoituksia varten voi olla tarpeen, jotta varmistetaan veden käsittelyn asianmukainen toiminta. Tämän osalta veden toimittajat voivat turvautua WHO:n ohjeisiin ja Water Safety Plan -käsikirjaan.
- 26) Kaikkien veden toimittajien, myös pienten veden toimittajien, olisi noudatettava riskiin perustuvaa lähestymistapaa, koska direktiivin 98/83/EY arviointi osoitti puutteita tavassa, jolla veden toimittajat panevat sen täytäntöön, mikä joskus johtui tarpeettomista seurantatoimista johtuvista kustannuksista. Riskiperusteista lähestymistapaa sovellettaessa olisi otettava huomioon turvallisuusnäkökohdat

- 27) Niissä tapauksissa, joissa tässä direktiivissä säädettyjä standardeja ei ole noudatettu, asianomaisen jäsenvaltion olisi välittömästi tutkittava, mistä tämä johtuu, ja varmistettava, että tarvittaviin veden laatua korjaaviin toimenpiteisiin ryhdytään mahdollisimman pian. Tapauksissa, joissa veden toimituksesta aiheutuu mahdollinen vaara ihmisten terveydelle, kyseisen veden toimitus olisi kiellettävä tai sen käyttöä olisi rajoitettava. Lisäksi, mikäli mikrobiologisia ja kemiallisia muuttujia koskeviin arvoihin liittyviä vähimmäisvaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden olisi pidettävä tätä mahdollisena vaarana ihmisten terveydelle, paitsi jos noudattamatta jättäminen katsotaan vähäpätöiseksi. Jos korjaavien toimenpiteiden katsotaan olevan tarpeen juomaveden laadun palauttamiseksi, perussopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaisesti on ensisijaisiksi katsottava sellaiset toimenpiteet, jotka vaikuttavat ongelmaan sen lähteellä.
- 28) Jäsenvaltioilla olisi tietyin edellytyksin ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa oltava lupa jatkaa poikkeusten myöntämistä tämän direktiivin säännöksistä. Näitä poikkeuksia varten on vahvistettava asianmukaiset puitteet edellyttäen, ettei näistä poikkeuksista saa aiheutua mahdollista vaaraa ihmisten terveydelle ja ettei ihmisten käyttöön tarkoitettun veden jakelusta kyseisellä alueella voida huolehtia millään muulla kohtuulliseksi katsotulla tavalla. Nämä poikkeukset olisi rajoitettava erityistapauksiin. Poikkeuksia, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet direktiivin 98/83/EY 9 artiklan mukaisesti ja joita edelleen sovelletaan päivänä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, olisi edelleen sovellettava poikkeuksen voimassaolon loppuun saakka ja uusittava tämän direktiivin mukaisesti ainoastaan, jos toista poikkeusta ei ole vielä myönnetty.

- 29) Vastatessaan eurooppalaiseen kansalaisaloitteeseen "Vesi on perusoikeus" vuonna 2014²⁸ komissio kehotti jäsenvaltioita varmistamaan vähimmäisvesihuollon saatavuuden kaikille kansalaisille Maailman terveysjärjestön (WHO) suositusten mukaisesti. Se myös sitoutui parantamaan *"koko väestön mahdollisuuksia turvallisen juomaveden [...] saantiin ympäristöpolitiikan keinoin"*²⁹. Tämä vastaa YK:n kestävän kehityksen tavoitteen 6 alatavoitetta *"varmistaa turvallisen ja edullisen juomaveden saatavuus kaikille"*. Käsitelläkseen vedensaantia koskevia näkökohtia, jotka liittyvät laatuun ja saatavuuteen, ja osana vastausta eurooppalaiseen kansalaisaloitteeseen sekä edistääkseen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin³⁰ periaatteen 20 toteutumista, jonka mukaan "jokaisella on oikeus laadukkaisiin peruspalveluihin, joita ovat esimerkiksi vesihuolto", jäsenvaltioiden olisi puututtava vedensaantiin kansallisella tasolla, mutta samalla niille olisi jätettävä harkintavaltaa sen osalta, millaisia toimenpiteitä toteutetaan. Tämä olisi toteutettava toimilla, joiden tavoitteena on parantaa ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuutta kaikille, erityisesti sijoittamalla julkisiin sisä- ja ulkotiloihin laitteistoja, jos se on mahdollista teknisesti. Se voitaisiin toteuttaa myös vesijohtoveden käytön edistämiseen tähtäävillä toimilla, esimerkiksi kannustamalla ihmisten käyttöön tarkoitettun veden ilmaiseen tarjontaan julkisissa rakennuksissa tai sen tarjontaan ilmaiseksi tai pientä palvelumaksua vastaan ravintoloissa, ruokaloissa ja ateriapalveluissa.
- 30) Unioni ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet toimivaltansa puitteissa kestävän kehityksen tavoitteisiin samalla kun ne tunnustavat, että jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu näiden tavoitteiden saavuttamisessa edistymisen seurannasta ja uudelleentarkastelusta kansallisesti, alueellisesti ja globaalisti. Osa kestävän kehityksen tavoitteista ja oikeus veteen eivät kuulu unionin ympäristö- tai sosiaalipolitiikan piiriin. Niiden soveltamisala on luonteeltaan rajoitettu ja täydentävä. Pitäen mielessä unionin toimivallan rajat, on kuitenkin asianmukaista varmistaa, että oikeutta veteen koskevan jäsenvaltioiden jatkuvan sitoutumisen olisi oltava tämän direktiivin mukaista samalla kun noudatetaan toissijaisuusperiaatetta.

²⁸ COM(2014) 177 final.

²⁹ COM(2014)177 final, s. 12.

³⁰ Toimielinten välinen julistus Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista (2017/C 428/09), 17.11.2017 (EUVL C 428, 13.12.2017, s. 10).

Jäsenvaltiot toteuttavat tältä osin parhaillaan huomattavia toimia ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuuden parantamiseksi. Lisäksi UNECE:n tavoitteena sekä UNECE:n rajavesistösopimuksen, jonka sopimuspuolia monet jäsenvaltiot ovat, vesivaroja ja terveyttä koskevan WHO:n Euroopan aluetoimiston pöytäkirjan tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä parantamalla vesihuoltoa ja vähentämällä veteen liittyviä sairauksia. Jäsenvaltiot voisivat hyödyntää toimintaohjeita, joita pöytäkirjan perusteella on laadittu toimintapolitiikan taustan³¹ ja veden saatavuutta koskevan lähtötilanteen³² arvioimiseksi ja tarvittavien toimien³³ määrittämiseksi, jotta saatavuutta kaikille voitaisiin parantaa.

³¹ https://www.unece.org/env/water/publications/ece_mp.wh_6.html

³² https://www.unece.org/env/water/publications/ece_mp.wh_8.html

³³ <https://www.unece.org/environmental-policy/conventions/water/envwaterpublicationspub/brochuresabout-the-protocol-on-water-and-health/2016/guidance-note-on-the-development-of-action-plans-toensure-equitable-access-to-water-and-sanitation/doc.html>

- 31) Euroopan parlamentti totesi päätöslauselmassaan eurooppalaisen kansalaisaloitteen "Vesi on perusoikeus" seurannasta³⁴, että "*jäsenvaltioiden tulisi kiinnittää erityistä huomiota yhteiskunnan haavoittuviin ryhmiin*"³⁵. Vähemmistöjen, kuten romanien ja kiertävien ryhmien (Travellers) erityistilanne, olivatpa ne paikallaan pysyviä tai eivät, ja erityisesti niiden puutteellinen juomaveden saatavuus, tunnustettiin myös komission kertomuksessa romanien integraatiota edistäviä strategioita koskevan EU:n puitekehysten täytäntöönpanosta³⁶ sekä neuvoston suosituksessa romanien integraatiota jäsenvaltioissa edistävästä tuloksellisista toimenpiteistä³⁷. Tässä yleisessä tilanteessa on asianmukaista, että jäsenvaltiot kiinnittävät erityistä huomiota heikoimmassa asemassa oleviin ja syrjäytyneisiin ryhmiin toteuttamalla tarvittavat toimenpiteet kyseisten ryhmien veden saatavuuden parantamiseksi. Olisi tärkeää, että näihin ryhmiin kuuluvat ainakin pakolaiset, nomadiyhteisöt, kodittomat ja vähemmistöt, kuten romanit ja kiertävät ryhmät, olivatpa ne paikallaan pysyviä tai eivät, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta määritellä tällaiset ryhmät. Tällaisia toimenpiteitä, joilla parannetaan veden saatavuutta ja jotka kuuluvat jäsenvaltioiden harkintavaltaan, voisivat olla esimerkiksi vaihtoehtoiset toimitusjärjestelmät (erilliset käsittelylaitteet), vedentoimitus tankeilla (säiliöautot ja säilöt) sekä sen varmistaminen, että leireillä on tarvittava infrastruktuuri.
- 32) Jotta kuluttajat saataisiin tietoisemmiksi vedenkulutuksen vaikutuksista, heidän olisi saatava helposti saatavilla olevalla tavalla, esimerkiksi laskussaan tai älykkäiden sovellusten kautta, tietoa vuosittain kulutetuista määristä, kulutuksen muuttumisesta ja vertailun kotitalouksien keskimääräiseen kulutukseen, jos nämä tiedot ovat veden toimittajan saatavilla, sekä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden litrahinnasta, mikä mahdollistaa vertailun pullotetun veden hinnan kanssa.

³⁴ P8_TA(2015)0294.

³⁵ P8_TA(2015)0294, 62 kohta.

³⁶ COM(2014) 209 final.

³⁷ Neuvoston suositus (2013/C 378/01), annettu 9 päivänä joulukuuta 2013, jäsenvaltioissa toteutettavista romanien integraatiota edistävästä tuloksellisista toimenpiteistä (EUVL C 378, 24.12.2013, s. 1).

- 33) Vuoteen 2020 ulottuvassa seitsemännessä ympäristöalan toimintaohjelmassa "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa"³⁸ edellytetään, että yleisöllä on mahdollisuus saada selkeää ympäristötietoa kansallisella tasolla. Direktiivissä 98/83/EY säädettiin ainoastaan passiivisesta pääsystä tietoihin eli jäsenvaltioiden oli ainoastaan varmistettava, että tiedot olivat käytettävissä. Nämä säännökset olisi sen vuoksi korvattava sen varmistamiseksi, että ajantasaiset tiedot olisivat kuluttajien saatavilla verkossa käyttäjäystävällisessä ja soveltuvassa muodossa. Kuluttajien olisi myös voitava pyytää pääsyä näihin tietoihin muilla tavoilla esittämällä perusteltu pyyntö.

Ajantasaisten tietojen olisi sisällettävä vähintään seurantaohjelmien tulokset, käytetyt vedenkäsittely- ja desinfiointitavat, tiedot ihmisten terveydelle merkityksellisten muuttujien arvojen ylittymisestä, asiaankuuluvat tiedot toimitusjärjestelmän riskinarvioinnista ja -hallinnasta sekä neuvoja vedenkulutuksen vähentämiseksi ja seisovasta vedestä johtuvien terveysriskien välttämiseksi, mutta myös lisätietoja, joita yleisö voi pitää hyödyllisinä, kuten tiedot indikaattoreista (rauta, kovuus, mineraalit jne.), jotka usein vaikuttavat kuluttajien käsitykseen hanavedestä. Koska vesiasioilla on merkitystä kuluttajille, heidän olisi myös annettava pyynnöstä tutustua saatavilla oleviin aikaisempiin tietoihin seurantatuloksista ja arvojen ylityksistä.

Niiden veden toimittajien osalta, jotka toimittavat vettä vähintään 10 000 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat vähintään 50 000 ihmistä, verkossa olisi lisäksi oltava saatavilla lisätietoja muun muassa suorituskyvyn tehokkuudesta, vuotojen määristä, omistusrakenteesta ja tariffirakenteesta. Merkityksellisiä tietoja koskevilla paremmilla kuluttajatiedoilla ja paremmalla avoimuudella olisi pyrittävä lisäämään kansalaisten luottamusta heille toimitettuun veteen ja vesihuoltopalveluihin ja lisäämään hanaveden käyttöä juomavetenä, mikä voisi vähentää muovin käyttöä, roskia ja kasvihuonekaasujen päästöjä sekä edistää positiivista vaikutusta ilmastonmuutoksen hillintään ja ympäristöön yleensä.

³⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa" (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

- 34) Kun seurantatekniikat ovat parantuneet, vuotojen määrä on käynyt yhä selvemmäksi. Jotta voitaisiin parantaa vesi-infrastruktuurin tehokkuutta sekä välttää ihmisten käyttöön tarkoitettujen niukkojen vesivarojen liikkakäyttöä, kaikkien jäsenvaltioiden olisi arvioitava vesivuotojen määriä ja vähennettävä niitä, jos ne ylittävät tietyn kynnsarvon.
- 35) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/4/EY³⁹ pyritään takaamaan ympäristötiedon saatavuus jäsenvaltioissa Århusin yleissopimuksen mukaisesti. Se sisältää laajoja velvoitteita, jotka liittyvät sekä siihen, että ympäristötietoja saatetaan saataville pyynnöstä, että siihen, että kyseisiä tietoja levitetään aktiivisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/2/EY⁴⁰ on myös laaja soveltamisala, joka kattaa paikkatietojen vaihdon, mukaan lukien eri ympäristöaiheita koskevat tietokokonaisuudet. On tärkeää, että tämän direktiivin säännökset, jotka liittyvät tietojen saantiin ja tiedonvaihtojärjestelyihin, täydentävät kyseisiä direktiivejä eikä niillä luoda erillistä oikeudellista järjestelmää. Tämän vuoksi tämän direktiivin säännöksillä, jotka koskevat tietojen antamista yleisölle sekä täytäntöönpanon seurantaan koskevia tietoja, ei tulisi rajoittaa direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista.

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

- 36) Direktiivissä 98/83/EY ei asetettu raportointivelvoitteita pienille veden toimittajille. Jotta voidaan korjata tämä ja puuttua täytäntöönpanoa ja vaatimusten noudattamista koskevien tietojen tarpeeseen, olisi otettava käyttöön uusi järjestelmä, jossa jäsenvaltioita vaaditaan perustamaan, pitämään ajan tasalla ja asettamaan komission ja Euroopan ympäristökeskuksen saataville tietokokonaisuudet, jotka sisältävät ainoastaan merkittäviä tietoja, kuten muuttujien arvojen ylitykset ja tietyn merkityksen omaavat häiriöt. Tällä olisi varmistettava, että kaikkiin osapuoliin kohdistuva hallinnollinen rasite pysyy mahdollisimman rajallisena. Jotta varmistetaan yleisen saatavuuden kannalta asianmukainen infrastruktuuri, raportointi ja tietojen vaihto viranomaisten kesken, jäsenvaltioiden olisi laadittavat dataeritelmät direktiivin 2007/2/EY ja sen täytäntöönpanosäädösten pohjalta.
- 37) Jäsenvaltioiden raportoimia tietoja ei tarvita ainoastaan velvoitteiden noudattamista koskevia tarkastuksia varten vaan komissio tarvitsee niitä seuratakseen ja arvioidakseen lainsäädännön tuloksellisuutta verrattuna sen tavoitteisiin, jotta saadaan tietoa mahdollisiin lainsäädännön tuleviin arviointeihin Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission 13 päivänä huhtikuuta 2016 tekemän sääntelyn parantamista koskevan toimielinten sopimuksen⁴¹ 22 kohdan mukaisesti. Tässä yhteydessä tarvitaan asianmukaista tietoa, jonka avulla voidaan paremmin arvioida direktiivin tehokkuutta, tuloksellisuutta, merkityksellisyyttä ja EU:n tasolla saatavaa lisäarvoa. Sen vuoksi tarvitaan asianmukaisia raportointimekanismeja, jotka voivat toimia myös indikaattoreina tämän direktiivin tulevia arviointeja varten.
- 38) Sääntelyn parantamista koskevan toimielinten sopimuksen 22 kohdan mukaisesti komission olisi tehtävä tästä direktiivistä arviointi tietyn ajan kuluttua päivästä, jona se saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kyseinen arviointi olisi perustettava direktiivin täytäntöönpanon aikana saatuihin kokemuksiin ja kerättyihin tietoihin, käytettävissä oleviin WHO:n suosituksiin sekä merkityksellisiin tieteellisiin, analyttisiin ja epidemiologisiin tietoihin.

⁴¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- 39) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Tällä direktiivillä pyritään erityisesti edistämään periaatteita, jotka liittyvät terveydenhuoltoon, mahdollisuuteen käyttää yleistä taloudellista etua koskevia palveluja, ympäristönsuojeluun ja kuluttajansuojaan.

- 40) Tämän direktiivin tehokas vaikutus ja sen ihmisten terveyden suojeluun unionin ympäristöpolitiikan puitteissa liittyvä tavoite edellyttävät, että luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt tai tapauksen mukaan näiden asianmukaisesti perustetut organisaatiot voivat vedota siihen tuomioistuimessa ja että kansalliset tuomioistuimet voivat ottaa tämän direktiivin huomioon unionin oikeuden osana voidakseen muun muassa tarvittaessa valvoa kansallisen viranomaisen päätöksiä. Lisäksi unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden tuomioistuinten on SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti varmistettava yksityisillä unionin oikeuden perusteella olevien oikeuksien oikeussuoja, ja SEU 19 artiklan 1 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille lisäksi velvollisuus säätää tarvittavista oikeussuojakeinoista tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla. Tämä pätee erityisesti direktiiviin, jonka tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saastumisesta aiheutuvilta haitallisilta vaikutuksilta. Lisäksi tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen⁴² mukaisesti niillä yleisön jäsenillä, joita asia koskee, olisi oltava muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus, joka on riittävä suojelemaan yksilön oikeutta elää terveytensä ja hyvinvointinsa kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä. Neuvoston 18. kesäkuuta 2018 antamalla päätöksellä 2018/881⁴³ komissiota pyydettiin laatimaan 30. syyskuuta 2019 mennessä tutkimus, ja mikäli aiheellista tutkimuksen tulosten perusteella, toimittamaan 30. syyskuuta 2020 mennessä ehdotus asetuksen (EY) N:o 1367/2006⁴⁴ muuttamisesta ratkaisujen löytämiseksi Århusin yleissopimuksen valvontakomitean asiassa ACCC/C/2008/32 esittämiin päätelmiin. Komissio toimitti tutkimuksen määräaikaan mennessä ja totesi Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11. joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa⁴⁵, että se "aikoo harkita Århusin asetuksen tarkistamista siten, että parannetaan ympäristöön vaikuttavien päätösten laillisuudesta huolissaan olevien kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen mahdollisuuksia hallinnolliseen ja oikeudelliseen muutoksenhakumenettelyyn EU:n tasolla". On tärkeää, että komissio ryhtyy toimiin myös kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen oikeussuojan parantamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden kansallisissa tuomioistuimissa.

⁴² EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

⁴³ Neuvoston päätös (EU) 2018/881, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2018, komission pyytämisestä toimittamaan tutkimus unionin vaihtoehtoista löytää ratkaisuja Århusin yleissopimuksen valvontakomitean asiassa ACCC/C/2008/32 esittämiin päätelmiin, ja mikäli aiheellista tutkimuksen tulosten perusteella, toimittamaan ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1367/2006 muuttamisesta (EUVL L 155, 19.6.2018, s. 6).

⁴⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1367/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin.

⁴⁵ COM(2019) 640 final.

(41) Jotta tätä direktiiviä voitaisiin mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen tai jotta voitaisiin määrittää seuranta vaatimukset vaaran arviointeja ja sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskevia riskin arviointeja varten, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vuotoja koskevan kynnysarvon vahvistamista, vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevan menettelyn määrittelyä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuville tuotteille, menettelyn vahvistamista hakemuksille, jotka toimitetaan kemikaalivirastolle aineiden lisäämiseksi sallittujen aineiden luetteloihin tai niiden poistamiseksi niistä, merkintöjen vahvistamista veden kanssa kosketuksiin joutuville tuotteille, mikromuovien mittausmenetelmän hyväksymistä, liitteen III muuttamista ja bisfenoli A:ta koskevan muuttujan arvon muuttamiseksi liitteessä I olevassa B osassa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä. Lisäksi liitteessä I olevan C osan huomautuksessa 10 säädetty valtuutus, joka koskee radioaktiivisen aineen seuranta tiheyden ja -menetelmien määrittämistä, on vanhentunut neuvoston direktiivin 2013/51/Euratom⁴⁶ antamisen vuoksi ja se olisi sen vuoksi poistettava. Direktiivin 98/83/EY liitteessä III olevassa A osassa säädetty valtuutus, joka koskee direktiivin muutoksia, ei enää ole tarpeellinen ja se olisi poistettava.

⁴⁶ Neuvoston direktiivi 2013/51/Euratom, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, väestön terveyden suojelemista ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä olevilta radioaktiivisilta aineilta koskevista vaatimuksista (EUVL L 296, 7.11.2013, s. 12).

- (42) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa aineiden testaus- ja hyväksymismenetelmien, EU:ssa sallittujen aineiden luetteloiden ja kyseisistä aineista valmistettuja lopullisia materiaaleja koskevien menettelyjen ja menetelmien vahvistamiseksi. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tietojen muodon ja esittämisjärjestelyjen vahvistamiseksi tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskeville tiedoille, jotka jäsenvaltiot toimittavat ja jotka Euroopan ympäristökeskus kokoaa, sekä tarkkailtavien aineiden luettelon laatimiseksi ja päivittämiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁴⁷ mukaisesti.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistettava niiden täytäntöönpano, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY⁴⁸ vaatimusten soveltamista. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

⁴⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁴⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

- (44) Jotta veden toimittajilla olisi kaikki tiedot saatavilla niiden aloittaessa toimituksiin liittyvien riskien arvioinnin, uusien muuttujien osalta olisi otettava käyttöön kolmen vuoden siirtymäaika. Tällöin jäsenvaltioilla on mahdollisuus suorittaa vaaran tai vaaratilanteen tunnistaminen ensimmäisten kolmen vuoden aikana päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja toimittaa siten veden toimittajille jo tietoja uusista muuttujista. Tällä tavoin vältetään myös mahdollinen veden toimittajien suorittama tarpeeton seuranta, jos ensimmäisessä vaaran tai vaaratilanteiden tunnistamisessa havaitaan, ettei muuttujaa ole tarpeen seurata. Kyseisten kolmen ensimmäisen vuoden aikana veden toimittajien olisi kuitenkin toteutettava toimituksiin liittyvien riskien arviointi (tai käytettävä olemassa olevia, jo direktiivin (EU) 2015/1787 mukaisesti toteutettuja riskinarviointeja) niiden muuttujien osalta, jotka kuuluivat direktiivin 98/83/EY liitteeseen I, koska tiedot kyseisistä muuttujista ovat jo käytettävissä tämän direktiivin tullessa voimaan.
- (45) Direktiivissä 2013/51/Euratom säädetään erityisjärjestelyistä ihmisten käyttöön tarkoitetussa vedessä olevien radioaktiivisten aineiden seuraamiseksi. Tämän vuoksi tässä direktiivissä ei tulisi asettaa radioaktiivisuutta koskevia muuttujien arvoja.
- (46) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on ihmisten terveyden suojeleminen, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (47) Velvollisuuden saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoituttava säännöksiin, joilla muutetaan aiempien direktiivien säännöksiä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (48) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä VI olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite

1. Tämä direktiivi koskee kaikkien ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua unionissa.
2. Tämän direktiivin tavoitteena on suojella ihmisten terveyttä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saastumisesta aiheutuvilta vaikutuksilta varmistamalla, että vesi on terveellistä ja puhdasta, ja parantaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saatavuutta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'ihmisten käyttöön tarkoitettulla vedellä'
 - a) kaikkea vettä, joka alkuperäisessä tilassaan tai käsittelyn jälkeen on tarkoitettu juomavedeksi, ruoanlaittoon, ruoanvalmistukseen tai muihin kotitaloustarkoituksiin sekä julkisissa että yksityisissä tiloissa riippumatta sen alkuperästä tai siitä, toimitetaanko se jakeluverkon kautta, tankeista, pulloissa tai säiliöissä, mukaan lukien lähdevedet;
 - b) kaikkea vettä, jota käytetään elintarvikkeita valmistavassa yrityksessä ihmisten käyttöön tarkoitettujen tuotteiden tai aineiden valmistukseen, jalostukseen, säilytykseen ja markkinoille saattamiseen.
2. 'sisäisellä vedenjakelujärjestelmällä': putkistoja, putkivarusteita ja laitteita, jotka on asennettu sekä julkisissa että yksityisissä tiloissa yleensä ihmisten käyttöön tarkoitettujen hanojen ja jakeluverkon väliin, mutta vain jos veden toimittaja ei ole sovellettavan kansallisen oikeuden mukaan veden toimittajan ominaisuudessa vastuussa niistä.

3. 'veden toimittajalla' yhteisöä, joka toimittaa ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä.
4. 'ensisijaisilla tiloilla' suuria muita kuin kotitalouden käyttöön tarkoitettuja tiloja, joissa monet käyttäjät mahdollisesti altistuvat veteen liittyville riskeille, erityisesti julkiseen käyttöön tarkoitettuja suuria tiloja, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat ne määrittäneet.
5. 'elintarvikeyrityksellä' elintarvikealan yritystä, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 2 kohdassa.
6. 'elintarvikealan toimijalla' elintarvikealan toimijaa sellaisena kuin se on määritelty asetuksen 178/2002 3 artiklan 3 kohdassa.
7. 'vaaralla' vedessä olevaa biologista, kemiallista, fyysistä tai radiologista tekijää tai muuta veden tilaan liittyvää seikkaa, joka saattaa aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle.
8. 'vaaratilanteella' tilannetta, joka aiheuttaa vaaran ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimitusjärjestelmälle tai jossa vaaraa ei pystytä poistamaan toimitusjärjestelmästä.
9. 'riskillä' vaaratilanteen todennäköisyyden ja sen seurausten vakavuuden yhdistelmää, jos vaara tai vaaratilanne toteutuu ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimitusjärjestelmässä.

3 artikla

Poikkeukset

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta:
 - a) luonnollisiin kivennäisvesiin, jotka direktiivissä 2009/54/EY tarkoitetut vastuussa olevat viranomaiset tunnustavat sellaisiksi,

- b) vesiin, jotka ovat direktiivissä 2001/83/EY tarkoitettuja lääkevalmisteita.
2. Merialuksiin, jotka harjoittavat veden suolanpoistoa, kuljettavat matkustajia ja toimivat veden toimittajina, sovelletaan ainoastaan tämän direktiivin 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 13 ja 14 artiklaa ja sen asiaankuuluvia liitteitä.
3. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen tämän direktiivin säännösten noudattamisesta:
- a) vesille, jotka on tarkoitettu yksinomaan sellaiseen käyttöön, jonka osalta toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että kyseisen veden laadulla ei ole suoraa tai epäsuoraa vaikutusta asianomaisten kuluttajien terveyteen,
- b) sellaisille ihmisten käyttöön tarkoitetuille vesille, jotka otetaan yksittäisestä, alle 10 kuutiometriä päivässä keskimäärin tuottavasta vesilähteestä tai josta otetaan vettä alle 50 henkilön tarpeisiin, jollei vettä tarjota osana kaupallista tai julkista toimintaa.
4. Niiden jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 3 kohdan b alakohdan mukaisia vapautuksia, on varmistettava, että kyseessä olevalle väestölle on tiedotettu asiasta ja kaikista toimista, joihin voidaan ryhtyä ihmisten terveyden suojelemiseksi niiltä haitallisilta vaikutuksilta, jotka johtuvat ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saastumisesta. Lisäksi jos on ilmeistä, että veden laatu voi aiheuttaa vaaran ihmisten terveydelle, kyseessä olevalle väestölle on annettava välittömästi asianmukaiset ohjeet.
5. Jäsenvaltiot voivat myöntää elintarvikealan toimijoille vapautuksen tämän direktiivin säännösten noudattamisesta elintarvikealan erityistarkoituksiin käytettävän veden osalta, jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että veden laatu ei voi vaikuttaa valmiiden elintarvikkeiden turvallisuuteen, ja edellyttäen, että kyseisten toimijoiden veden toimituksessa noudatetaan erityisesti vaarojen analysoinnin ja kriittisten valvontapisteiden periaatteita koskevia asiaankuuluvia velvoitteita ja asiaan liittyvän unionin elintarvikelainsäädännön mukaisia korjaavia toimenpiteitä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitettun pullotetun tai säiliöissä olevan veden tuottajat noudattavat 1–5 artiklan ja liitteessä I olevan A ja B osan vaatimuksia.

Liitteessä I olevassa A osassa määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta direktiivissä 2009/54/EY tarkoitettuun pullotettuun lähdeveteen.

6. Veden toimittajiin, jotka toimittavat osana kaupallista tai julkista toimintaa keskimäärin alle kymmenen kuutiometriä vettä päivässä tai joiden toimitukset kattavat alle 50 henkilöä, sovelletaan ainoastaan tämän direktiivin 1, 2, 3, 4, 5, 6, 13, 14 ja 15 artiklaa ja asiaankuuluvia liitteitä.

4 artikla

Yleiset velvoitteet

1. Rajoittamatta unionin muiden säännösten mukaisten velvoitteiden noudattamista jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on terveellistä ja puhdasta. Tämän direktiivin vähimmäisvaatimusten täyttymiseksi ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on terveellistä ja puhdasta, jos se täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) se ei sisällä pieneliöitä tai loisia tai mitään aineita sellaisina määrinä tai pitoisuuksina, joista voi olla vaaraa ihmisten terveydelle,
 - b) se täyttää liitteessä I olevassa A, B ja D osassa määritellyt vähimmäisvaatimukset,
 - c) jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kaikki muut tarpeelliset toimenpiteet täyttääkseen tämän direktiivin 5–14 artiklassa esitetyt vaatimukset.
2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kaikki tämän direktiivin soveltamiseksi tarkoitetut toimenpiteet perustuvat ennalta varautumisen periaatteeseen ja ovat sellaisia, ettei niillä missään olosuhteissa välittömästi tai välillisesti aiheuteta ihmisten käyttöön tarkoitettun veden nykyisen laadun heikkenemistä tai lisätä ihmisten käyttöön tarkoitettun veden tuotantoon käytettyjen vesien pilaantumista.

3. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY mukaisesti varmistettava, että niiden alueella laaditaan arvio vesivuotojen määrästä ja mahdollisuudesta tehostaa vesivuotojen vähentämistä käyttäen vuotavuusindeksiin (ILI, Infrastructure Leakage Index) perustuvaa arviointimenetelmää tai muuta asianmukaista menetelmää. Kyseisessä arvioinnissa on otettava huomioon merkitykselliset kansanterveydelliset, ympäristölliset, tekniset ja taloudelliset näkökohdat, ja sen on katettava ainakin ne veden toimittajat, jotka toimittavat vettä vähintään 10 000 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat vähintään 50 000 ihmistä.

Arvioinnin tulokset on toimitettava komissiolle viimeistään ... [3 vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä].

Komissio antaa 21 artiklan mukaisesti viimeistään ... [5 vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] delegoidun säädöksen, jolla vahvistetaan ILI:n tai muuhun asianmukaiseen menetelmään perustuva kynnysarvo, jonka ylittyessä jäsenvaltioiden on esitettävä toimintasuunnitelma. Tämä delegoitu säädös laaditaan käyttäen jäsenvaltioiden arvioita ja vuotoja koskevaa unionin keskiarvoa, joka on määritetty kyseisten arviointien perusteella.

Jäsenvaltion, jonka vuotojen määrä ylittää delegoidussa säädöksessä vahvistetun kynnysarvon, on esitettävä komissiolle viimeistään ... [2 vuoden kuluttua delegoidun säädöksen antamisesta] toimintasuunnitelma, jossa esitetään vuotojen määrän vähentämiseksi toteutettavat toimenpiteet.

5 artikla *Laatuvaatimukset*

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen sovellettavat arvot liitteessä I esitetyille muuttujille.
2. Edellä 1 kohdan nojalla vahvistettavien arvojen on oltava vähintään yhtä tiukkoja kuin liitteessä I olevassa A, B, C ja D osassa vahvistetut arvot. Liitteessä I olevassa C osassa esitetyille muuttujille arvot on vahvistettava ainoastaan seurantatarkoituksiin ja sen varmistamiseksi, että 14 artiklassa vahvistetut vaatimukset täytetään.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava raja-arvot muille kuin liitteessä I esitetyille muuttujille silloin, kun ihmisten terveyden suojeleminen jäsenvaltioiden alueella tai osassa sen aluetta niin vaatii. Asetettujen arvojen on täytettävä vähintään 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetyt vaatimukset.

6 artikla
Vaatimustenmukaisuuden määrittelykohta

1. Edellä 5 artiklan mukaisesti liitteessä I olevissa A ja B osissa luetelluille muuttujille asetettujen muuttujien arvojen on oltava vaatimusten mukaisia
- a) jakeluverkosta toimitetun veden osalta tilan tai laitoksen siinä kohdassa, mistä sitä otetaan hanoista, jotka on yleensä tarkoitettu ihmisten käyttöön,
 - b) tankissa toimitetun veden osalta siinä kohdassa, jossa vesi otetaan tankista,
 - c) pullotetun tai säiliöissä olevan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden osalta kohdassa, jossa vesi pullotetaan tai pannaan säiliöihin,
 - d) elintarvikeyrityksessä käytetyn veden osalta kohdassa, jossa kyseistä vettä käytetään yrityksessä.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun veden osalta jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän artiklan ja 4 artiklan sekä 14 artiklan 2 kohdan mukaiset velvoitteensa, jos 5 artiklan mukaisesti asetettujen muuttujien arvojen poikkeaman voidaan todeta johtuvan kotitalouden vedenjakelujärjestelmästä tai sen kunnossapidosta, paitsi 10 artiklan soveltamisalaan kuuluvissa ensisijaisissa tiloissa.

3. Jos 2 kohtaa sovelletaan, ja jos on olemassa vaara, ettei 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vesi ole 5 artiklassa vahvistettujen muuttujien arvojen mukaista, jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että
- a) toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä, kuten ohjeiden antaminen kiinteistöjen omistajille niistä korjaavista toimenpiteistä, joita he voisivat toteuttaa, jotta voidaan vähentää riskiä siitä, ettei muuttujien arvoja noudateta, tai poistaa se, ja tarvittaessa toteutetaan muita toimenpiteitä, kuten asianmukaisia käsittelytekniikoita, jotta voidaan muuttaa veden luonnetta tai sen ominaisuuksia ennen sen toimittamista, niin että voidaan vähentää riskiä siitä, ettei vesi noudata muuttujien arvoja toimituksen jälkeen, tai poistaa se, ja
 - b) asianomaisille kuluttajille annetaan asianmukaisesti tietoja ja ohjeita mahdollisista korjaavista lisätoimenpiteistä, jotka heidän olisi toteutettava.

7 artikla

Riskiin perustuva lähestymistapa veden turvallisuuteen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimitukseen, käsittelyyn ja jakeluun sovelletaan riskiin perustuvaa lähestymistapaa, joka kattaa koko toimitusketjun aina vedenmuodostumisalueelta vedenoton, -käsittelyn, -varastoinnin ja -jakelun kautta 6 artiklassa esitettyyn vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtaan asti.

Riskiin perustuva lähestymistapa sisältää seuraavat osat:

- a) ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisaluetta (-alueita) koskeva riskinarviointi ja riskinhallinta 8 artiklan mukaisesti;
- b) kutakin veden toimitusjärjestelmää, joka sisältää vedenoton, -käsittelyn, -varastoinnin ja -jakelun toimituspisteeseen asti, koskeva riskinarviointi ja riskinhallinta, jonka veden toimittajat suorittavat 9 artiklan mukaisesti;

c) sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskeva riskinarviointi 10 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa riskiperusteisen lähestymistavan soveltamista vaarantamatta kuitenkaan tämän direktiivin tavoitetta, joka koskee ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua ja kuluttajien terveyttä, jos maantieteelliset olosuhteet, kuten syrjäinen sijainti tai vedenjakelualan saavutettavuus, aiheuttavat erityisiä rajoitteita.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava selvä ja asianmukainen vastuunjako jäsenvaltioiden määrittelemien sidosryhmien välillä riskiperusteisen lähestymistavan soveltamiseksi. Tällainen vastuunjako on räätälöitävä jäsenvaltioiden institutionaalisen ja oikeudellisen kehityksen mukaisesti.
4. Vedenottopisteiden vedenmuodostumisaluetta (-alueita) koskeva ensimmäinen riskinarviointi ja riskinhallinta on suoritettava viimeistään [neljän ja puolen vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä]. Se on tarkistettava säännöllisin väliajoin ja enintään kuuden vuoden välein, ottaen huomioon direktiivin 2000/60/EY 7 artiklassa säädetty vaatimus, ja saatettava tarvittaessa ajan tasalle.
5. Toimitusjärjestelmää koskeva ensimmäinen riskinarviointi ja riskinhallinta on suoritettava viimeistään [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä]. Se on tarkistettava säännöllisin väliajoin ja enintään kuuden vuoden välein ja se on saatettava tarvittaessa ajan tasalle.
6. Sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskeva ensimmäinen riskinarviointi on tehtävä viimeistään [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä]. Niitä on tarkistettava kuuden vuoden välein ja ne on saatettava tarvittaessa ajan tasalle.
7. Edellä 4, 5 ja 6 kohdassa esitetyt määräajat eivät estä jäsenvaltioita varmistamasta, että toimenpiteet toteutetaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun riskit on todettu ja arvioitu.

8 artikla
Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden)
riskinarviointi ja riskinhallinta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suoritetaan vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) riskinarviointi ja riskinhallinta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/60/EY 4–8 artiklan soveltamista. Sen on sisällettävä seuraavat osat:
 - a) kuvaus vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueesta (-alueista) mukaan lukien:
 - i) vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) määrittely ja kartoitus;
 - ii) kartoitus suojavyöhykkeistä, jos kyseisiä vyöhykkeitä on perustettu direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - iii) kaikkien vedenmuodostumisalueella (-alueilla) olevien vedenottopisteiden georeferointi; koska tässä kohdassa tarkoitetut tiedot voivat olla arkaluontoisia erityisesti kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden kannalta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaiset tiedot suojataan ja ne annetaan ainoastaan asiaankuuluville viranomaisille ja veden toimittajille;
 - iv) kuvaus maankäytöstä, valumasta ja veden muodostusprosesseista vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueella (-alueilla).

Tätä varten jäsenvaltiot voivat käyttää direktiivin 2000/60/EY 5 ja 7 artiklan mukaisesti kerättyjä tietoja;

- b) vaaran ja vaaratilanteiden tunnistaminen vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueella (-alueilla) sekä sen riskin arviointi, jonka ne voivat aiheuttaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadulle. Riskinarvioinnissa on arvioitava mahdollisia riskejä, jotka saattaisivat heikentää veden laatua siinä määrin, että se voi aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle. Tätä varten jäsenvaltiot voivat käyttää direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan mukaisesti tehtyä tarkastelua ihmistoiminnan vaikutuksesta sekä kyseisen direktiivin liitteessä II olevan 1.4, 1.5 ja 2.3–2.5 kohdan mukaisesti kerättyjä tietoja merkittävistä paineista;

- c) seuraavista luetteloista valittujen asiaankuuluvien muuttujien, aineiden tai epäpuhtauksien asianmukainen seuranta vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) tai raakaveden pinta- ja/tai pohjavesissä:
- i) tämän direktiivin liitteessä I olevassa A ja B osassa luetellut tai 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut muuttujat;
 - ii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY⁴⁹ liitteessä I luetellut pohjaveden pilaavat aineet sekä pilaavat aineet ja pilaantumisen indikaattorit, joille jäsenvaltiot ovat asettaneet raja-arvot kyseisen direktiivin liitteen II mukaisesti;
 - iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/105/EY⁵⁰ liitteessä I luetellut prioriteettiaineet ja tietyt muut pilaavat aineet;
 - iv) vesialuekohtaiset epäpuhtaudet, jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet direktiivin 2000/60/EY mukaisesti;
 - v) muut merkitykselliset epäpuhtaudet ihmisten käyttöön tarkoitetussa vedessä, jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella;
 - vi) luonnossa esiintyvät aineet, jotka voivat aiheuttaa vaaran ihmisten terveydelle ihmisten käyttöön tarkoitetussa vedessä;
 - vii) aineet ja yhdisteet, jotka sisältyvät tämän direktiivin 13 artiklan 8 kohdan mukaisesti vahvistettuun tarkkailtavien aineiden luetteloon.

⁴⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/118/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta (EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19).

⁵⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, ympäristönlautunormeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84).

Jäsenvaltioiden on valittava seurantaan varten i–vi alakohdasta muuttujat, aineet tai epäpuhtaudet, jotka katsotaan merkityksellisiksi b alakohdassa määritettyjen vaarojen perusteella tai veden toimittajien 2 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella.

Asianmukaista seurantaan varten, myös sellaisten uusien aineiden havaitsemiseksi, jotka aiheuttavat haittaa ihmisten terveydelle ihmisten käyttöön tarkoitetun veden välityksellä, jäsenvaltiot voivat käyttää seurantaan, joka suoritetaan direktiivin 2000/60/EY 7 ja 8 artiklan tai vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueeseen (-alueisiin) liittyvän unionin muun lainsäädännön mukaisesti.

2. Niiden veden toimittajien, jotka suorittavat vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) tai niiden raakaveden seurantaan, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seurattavien muuttujien, aineiden tai epäpuhtauksien suuntauksista ja epätavallisista pitoisuuksista.
3. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehdyn riskinarvioinnin tulosten perusteella jäsenvaltioiden on varmistettava, että todettujen riskien ehkäisemiseksi tai hallitsemiseksi toteutetaan toimenpiteitä tapauksen mukaan ja aloittaen ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä:
 - a) määritetään ja pannaan täytäntöön ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueella (-alueilla) direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti suunniteltujen tai toteutettujen toimenpiteiden lisäksi, jos ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun varmistaminen sitä edellyttää. Kyseiset toimenpiteet sisällytetään tarvittaessa direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun toimenpideohjelmaan.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että pilaantumisen aiheuttajat toteuttavat yhteistyössä veden toimittajien ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa tällaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä direktiivin 2000/60/EY mukaisesti.

- b) määritetään ja pannaan täytäntöön hillitseviä toimenpiteitä vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueella (-alueilla) direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti suunniteltujen tai toteutettujen toimenpiteiden lisäksi, jos ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun varmistaminen sitä edellyttää. Kyseiset toimenpiteet sisällytetään tarvittaessa direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun toimenpideohjelmaan.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että pilaantumisen aiheuttajat toteuttavat yhteistyössä veden toimittajien ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa tällaisia hillitseviä toimenpiteitä direktiivin 2000/60/EY mukaisesti.

- c) varmistetaan sellaisten muuttujien, aineiden tai epäpuhtauksien asianmukainen seuranta vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) pinta- ja/tai pohjavesissä tai raakavedessä, jotka voivat aiheuttaa vettä käytettäessä riskin ihmisten terveydelle tai johtaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun heikkenemiseen tavalla, joka ei ole hyväksyttävissä, ja joita ei ole otettu huomioon direktiivin 2000/60/EY 7 ja 8 artiklan mukaisesti suoritettussa seurannassa. Kyseinen seuranta sisällytetään tarvittaessa direktiivin 2000/60/EY 7 ja 8 artiklassa tarkoitettuihin seurantaohjelmiin.
- d) pohja- ja pintavesiä koskevien suojavyöhykkeiden perustamis- tai mukauttamistarpeen arviointi direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja mahdolliset muut asiaankuuluvat vyöhykkeet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien tällaisten toimenpiteiden tehokkuutta tarkastellaan sopivin väliajoin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että veden toimittajilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on pääsy 1 ja 2 kohdassa mainittuihin tietoihin ja että asiaankuuluvilla veden toimittajilla on pääsy 1 kohdan c alakohdan mukaisesti saatuihin seurantatuloksiin.

Näiden tietojen perusteella jäsenvaltiot voivat

- a) vaatia, että veden toimittajat suorittavat tiettyjen muuttujien lisäseuranta tai -käsittelyä,
 - b) sallia sen, että veden toimittajat pienentävät tiettyjen muuttujien seurantatiheyttä tai poistavat muuttujan muuttujien luettelosta, jota veden toimittajan on seurattava 11 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti, ilman, että niitä vaaditaan suorittamaan toimitusjärjestelmän riskinarviointi, edellyttäen, että
 - i) kyseessä eivät ole liitteessä II olevan B osan 1 kohdassa tarkoitetut keskeiset muuttujat ja
 - ii) ettei yksikään kohtuudella odotettava tekijä todennäköisesti huononna ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua.
5. Jos veden toimittajan sallitaan pienentävän seurantatiheyttä tai poistavan jonkin muuttujan siten kuin 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava kyseisten muuttujien asianmukainen seuranta, kun ne tarkistavat vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) riskinarviointia ja riskinhallintaa 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

9 artikla
Toimitusjärjestelmän riskinarviointi ja riskinhallinta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että veden toimittaja suorittaa toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin ja riskinhallinnan.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimitusjärjestelmän riskinarviointi
 - a) ottaa huomioon tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti toteutetun riskinarvioinnin ja riskinhallinnan tulokset,
 - b) sisältää toimitusjärjestelmää koskevan kuvauksen vedenotosta, -käsittelystä, -varastoinnista ja -jakelusta alkaen toimituspisteeseen asti,
 - c) sisältää kuvauksen toimitusjärjestelmän vaaroista ja vaaratilanteista ja arvioinnin riskeistä, joita ne saattavat aiheuttaa ihmisten terveydelle ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun vuoksi ottaen huomioon ilmastonmuutoksesta ja vuodoista sekä vuotavista putkista aiheutuvat riskit.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun riskinarvioinnin tulosten perusteella jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat riskinhallintatoimenpiteet toteutetaan ("toimitusjärjestelmän riskinhallinta"):
 - a) määritetään ja pannaan täytäntöön valvontatoimenpiteitä sellaisten toimitusjärjestelmässä todettujen riskien ennaltaehkäisyä ja hillitsemistä varten, jotka voivat vaarantaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun;

- b) määritetään ja pannaan täytäntöön tämän direktiivin 8 artiklan 3 kohdan tai direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteutettujen tai suunniteltujen toimenpiteiden lisäksi toimitusjärjestelmän valvontatoimenpiteitä sellaisten riskien hillitsemiseksi, jotka voivat vaarantaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) kautta;
- c) toteutetaan veden toimittamiseen keskittyvä operatiivinen seurantaohjelma 13 artiklan mukaisesti;
- d) varmistetaan, että silloin kun desinfiointi kuuluu ihmisten käyttöön tarkoitetun veden käsittelyyn tai jakeluun, käytettyjen desinfiointimenetelmien tehokkuus varmistetaan, ja että desinfioinnin sivutuotteista aiheutuva saastuminen pidetään mahdollisimman vähäisenä desinfiointia vaarantamatta ja että käsittelykemikaaleista aiheutuva saastuminen pidetään mahdollisimman vähäisenä ja että mahdolliset veteen jäävät aineet eivät vaaranna 4 artiklassa asetettujen yleisten velvoitteiden täyttämistä;
- e) todennetaan, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvat toimitusketjussa käytettävät materiaalit, käsittelykemikaalit ja suodatinaineet ovat 11 ja 12 artiklassa esitettyjen vaatimusten mukaisia.

4. Toimitusjärjestelmää koskevan riskinarvioinnin tulosten perusteella jäsenvaltioiden on

- a) mahdollistettava muuttujan poistaminen seurattavien muuttujien luettelosta tai seurantatiheyden pienentäminen seuraavissa tapauksissa, jos toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että tämä ei vaaranna ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua:
 - i) jos perustana on muuttujan esiintyminen raakavedessä, 8 artiklan 1 kohdassa vahvistetun vedenottopisteiden vedenmuodostumisaluetta (-alueita) koskevan riskinarvioinnin mukaisesti;

ii) jos muuttuja voi ainoastaan olla seurausta tietyn käsittelytekniikan tai desinfiointimenetelmän käytöstä, eikä veden toimittaja käytä kyseistä tekniikkaa tai menetelmää; tai

iii) liitteessä II olevassa C osassa esitettyjen eritelmien perusteella;

b) varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevaa, 13 artiklan mukaisesti seurattavien muuttujien luetteloa laajennetaan tai seurantatiheyttä lisätään seuraavissa tapauksissa:

i) liitteessä II olevassa C osassa esitettyjen eritelmien perusteella;

ii) jos perustana on muuttujan esiintyminen raakavedessä, 8 artiklan 1 kohdassa vahvistetun vedenottopisteiden vedenmuodostumisaluetta (-alueita) koskevan riskinarvioinnin mukaisesti.

5. Toimituksiin liittyvien riskien arvioinnin on koskettava liitteessä I olevassa A, B ja C osassa mainittuja muuttujia, kun kyseessä ei ole liitteessä II olevan B osan mukainen keskeinen muuttuja, 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettuja muuttujia sekä 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettuun tarkkailtavien aineiden luetteloon sisältyviä aineita tai yhdisteitä.

6. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen toimituksia koskevasta riskinarvioinnista ja riskinhallinnasta veden toimittajille, jotka toimittavat vettä keskimäärin 10–100 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat 50–500 ihmistä, edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on vakuuttunut siitä, että tämä ei vaaranna ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua.

Veden toimittajien, joille on myönnetty tällainen vapautus, on suoritettava 13 artiklan mukaista säännöllistä seurantaa.

10 artikla
Sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskeva riskinarviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suoritetaan sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskeva riskinarviointi, jossa on seuraavat osat:
 - a) yleinen analyysi mahdollisista riskeistä, jotka liittyvät sisäisiin vedenjakelujärjestelmiin ja niihin liittyviin tuotteisiin ja materiaaleihin, sekä siitä, vaikuttavatko riskit veden laatuun siinä kohdassa, mistä sitä otetaan hanoista, jotka on yleensä tarkoitettu ihmisten käyttöön. Yleinen analyysi ei sisällä yksittäisten ominaisuuksien analyysiä;
 - b) liitteessä I olevassa D osassa lueteltujen muuttujien seuranta tiloissa, joissa on havaittu erityisiä veden laatuun ja ihmisten terveyteen liittyviä riskejä a alakohdan mukaisesti tehdyn arvioinnin aikana.

Legionellan tai lyijyn osalta jäsenvaltiot voivat päättää keskittää b alakohdassa tarkoitetun seurannan ensisijaisiin tiloihin.

2. Jos jäsenvaltiot toteavat 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tehdyn yleisen analyysin perusteella, että sisäisistä vedenjakelujärjestelmistä tai niihin liittyvistä tuotteista ja materiaaleista aiheutuu riski ihmisten terveydelle tai jos 1 kohdan b alakohdan mukaisesti suoritettu seuranta osoittaa, että liitteessä I olevassa D osassa esitettyjä muuttujien arvoja ei noudateta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä sen riskin poistamiseksi tai vähentämiseksi, ettei liitteessä I olevassa D osassa asetettujen muuttujien arvoja noudateta.

Legionellan osalta kyseisiä toimenpiteitä on suunnattava ainakin ensisijaisiin tiloihin.

3. Sisäiseen vedenjakeluun liittyvien riskien vähentämiseksi kaikissa sisäisissä vedenjakelujärjestelmissä jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia seuraavia toimenpiteitä harkitaan ja että merkityksellisiksi katsotut toimenpiteet toteutetaan:
- a) kannustetaan julkisten ja yksityisten tilojen omistajia suorittamaan sisäistä vedenjakelua koskeva riskinarviointi;
 - b) tiedotetaan kuluttajille ja julkisten ja yksityisten tilojen omistajille toimenpiteistä sen riskin poistamiseksi tai vähentämiseksi, ettei ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laatuvaatimuksia noudateta sisäiseen vedenjakelujärjestelmään liittyvästä syystä;
 - c) neuvotaan kuluttajia veden kulutuksen ja käytön edellytyksistä sekä mahdollisista toimista, joilla vältetään riskin toistuminen;
 - d) edistetään koulutusta putkiasentajille ja muille ammattilaisille, jotka käsittelevät sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä ja asentavat veden kanssa kosketuksiin joutuvia tuotteita ja materiaaleja;
 - e) legionellan osalta varmistetaan, että toteutetaan toimivia ja riskiin nähden oikeasuhteisia valvonta- ja hallintatoimenpiteitä, joilla ehkäistään ja käsitellään mahdollisia tautiesiintymiä; ja
 - f) lyijyn osalta toteutetaan toimenpiteitä lyijystä tehtyjen osien korvaamiseksi nykyisissä sisäisissä vedenjakelujärjestelmissä, jos se on taloudellisesti ja teknisesti toteutettavissa.

11 artikla

Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien hygieniää koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava 4 artiklan soveltamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottoon, käsittelyyn tai jakeluun tarkoitetuissa uusissa laitoksissa tai, kun on kyse korjaustöistä tai jälleenrakentamisesta, nykyisissä laitoksissa käytettäväksi suunnitellut materiaalit, jotka joutuvat kosketuksiin ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa eivät
 - a) suoraan tai välillisesti vaaranna ihmisten terveyden suojelua tässä direktiivissä säädetyllä tavalla;
 - b) vaikuta haitallisesti veden väriin, hajuun tai makuun;
 - c) lisää mikrobien kasvua;
 - d) päästä veteen liukenemaan vieraita aineita suurempia määriä kuin niiden käyttötarkoituksen mukaan on tarpeellista.
2. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, erityiset hygieniää koskevat vähimmäisvaatimukset materiaaleille vahvistetaan 22 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen ja liitteessä V asetettujen periaatteiden mukaisesti hyväksyttävin täytäntöönpanosäädöksin, joissa säädetään seuraavista:
 - a) viimeistään kolmen vuoden kuluttua [tämän direktiivin voimaantulopäivästä] testaus- ja hyväksymismenetelmät lähtöaineille ja koostumuksille, jotka sisällytetään EU:ssa sallittujen lähtöaineiden, koostumusten tai ainesosien luetteloihin, mukaan lukien aine- tai materiaalikohtaiset siirtymien raja-arvot ja tieteelliset ennakkoehdot;

- b) viimeistään neljän vuoden kuluttua [tämän direktiivin voimaantulopäivästä] Euroopan kemikaaliviraston, jäljempänä 'kemikaalivirasto', kokoamien, viimeiset käyttöpäivät sisältävien luetteloiden perusteella luettelot EU:ssa sallituista lähtöaineista, koostumuksista tai ainesosista kunkin materiaalityypin osalta (orgaaninen, sementtimäinen, metallinen, emali ja keraaminen tai muu epäorgaaninen materiaali), joiden käyttö on sallittu materiaalien valmistuksessa, mukaan lukien tarvittaessa ehdot niiden käytölle ja siirtymien raja-arvot, jotka määritetään a alakohdan mukaisesti hyväksyttyjen yhtenäisten menetelmien perusteella ja ottaen huomioon 3 ja 4 kohta;
- c) viimeistään kolmen vuoden kuluttua [tämän direktiivin voimaantulopäivästä] testaus- ja hyväksymismenettelyt ja -menetelmät lopullisille materiaaleille, joita käytetään tuotteessa, joka on valmistettu EU:ssa sallittujen aineiden luetteloihin merkityistä lähtöaineista, koostumuksista tai ainesosista, mukaan lukien:
- i) siirtymävedessä testattavien merkityksellisten aineiden ja muiden muuttujien tunnistaminen (kuten sameus, maku, haju, väri, orgaanisen hiilen kokonaismäärä, odottamattomien aineiden päästöt ja mikrobien kasvun lisääntyminen);
 - ii) vaikutuksia veden laatuun mittaavat testausmenetelmät ottaen huomioon mahdolliset soveltuvat EN-standardit;
 - iii) hyväksymis-/hylkäysperusteet testituloksia varten. Niissä on otettava huomioon muun muassa muuntokertoimet aineiden siirtymälle tasoille, jotka arvioidaan hanasta, ja soveltamis- tai käyttöehdot, jos se on tarpeen.

Komissio antaa delegoituja säädöksiä 21 artiklan mukaisesti määrittääkseen asianmukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn, jota on sovellettava päätöksen 768/2008/EY liitteessä I esitettyjen moduulien perusteella. Määrittäessään, mitä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä on käytettävä, komissio varmistaa tämän direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden noudattamisen ottaen samalla huomioon suhteellisuusperiaatteen. Tätä tarkoitusta varten komissio ottaa lähtökohdaksi asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä V suoritustason pysyvyyden arviointia ja varmentamista varten vahvistetun järjestelmän 1+ tai jonkin sitä pääpiirteittäin vastaavan menettelyn, paitsi jos tämä ei olisi oikeasuhteista. Nämä delegoidut säädökset sisältävät myös sääntöjä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen nimeämiseksi, jos niitä osallistuu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyihin.

3. EU:ssa sallittujen aineiden luetteloiden on sisällettävä ainoastaan aineet, koostumukset tai ainesosat, joita on sallittua käyttää ihmisten käyttöön tarkoitettun veden kanssa kosketuksiin joutuvien lopullisten materiaalien tai tuotteiden valmistukseen, mukaan lukien tarvittaessa ehdot tällaisten materiaalien käytölle ja siirtymien raja-arvot, jotka määritellään 2 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksytyjen yhtenäisten menetelmien perusteella.

EU:ssa sallittujen aineiden luetteloiden on sisällettävä viimeiset käyttöpäivät kemikaaliviraston antaman suosituksen perusteella, ja ne voivat sisältää myös siirtymäsäännöksiä. Viimeiset käyttöpäivät on vahvistettava erityisesti aineiden vaarallisten ominaisuuksien, taustalla olevien riskinarviointien laadun sekä sen perusteella, missä määrin kyseiset riskinarviot ovat ajan tasalla.

Kemikaalivirastolta saatujen, 5 kohdassa tarkoitettujen lausuntojen perusteella komissio tarkastelee 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä säännöllisesti uudelleen ja saattaa ne tarvittaessa ajan tasalle uusimman tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella.

Ensimmäinen uudelleentarkastelu saatetaan päätökseen 15 vuoden kuluessa ensimmäisen sallittujen aineiden luettelon hyväksymisestä.

Komissio varmistaa, että kaikki asiaankuuluvat säädökset, mukaan lukien standardointitoimeksiannot, jotka se hyväksyy muun unionin lainsäädännön nojalla, ovat yhdenmukaisia tämän direktiivin vaatimusten kanssa.

4. Edellä olevan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksyttävien ensimmäisten EU:ssa sallittujen aineiden luetteloiden perustana ovat muun muassa nykyiset kansalliset sallittujen aineiden luettelot, muut voimassa olevat kansalliset säännökset ja riskinarvioinnit, joiden perusteella kansalliset luettelot on vahvistettu. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on annettava kemikaalivirastolle tiedoksi kaikki voimassa olevat kansalliset sallittujen aineiden luettelot, muut säännökset ja saatavilla olevat arviointiasiakirjat viimeistään [kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

EU:ssa sallittujen orgaanisia materiaaleja koskevien lähtöaineiden luettelossa on otettava huomioon komission asetuksen (EY) N:o 1935/2004 5 artiklan mukaisesti laatima luettelo elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista.

5. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 21 artiklan mukaisesti vahvistaakseen menettelyn, joka sisältää tietovaatimuksia, jotka koskevat talouden toimijoiden tai asiaankuuluvien viranomaisten hakemuksia lähtöaineiden, koostumuksien tai ainesosien sisällyttämiseksi EU:ssa sallittujen aineiden luetteloihin tai poistamiseksi niistä. Nämä hakemukset on toimitettava kemikaalivirastolle.

Menettelyssä on varmistettava, että hakemuksiin liitetään riskinarvioinnit ja että talouden toimijat tai asiaankuuluvat viranomaiset toimittavat riskinarviointiin tarvittavat tiedot tietyssä muodossa.

Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustetun kemikaaliviraston riskinarviointikomitean on annettava lausunto kaikista tämän kohdan nojalla toimitetuista hakemuksista määräajassa, joka vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä. Kyseisiin delegoituihin säädöksiin voidaan sisällyttää myös muita menettelysäännöksiä, jotka koskevat hakumenettelyn toimintaa sekä riskinarviointikomitean ja kemikaaliviraston lausuntojen antamista.

6. Jäsenvaltioiden on katsottava, että tuotteet, jotka on hyväksytty 2 kohdassa asetettujen erityisvaatimusten mukaisesti, ovat 1 kohdassa asetettujen vaatimusten mukaisia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin soveltamiseksi markkinoille voidaan saattaa ainoastaan sellaisia ihmisten käyttöön tarkoitettua veden kanssa kosketuksiin joutuvia tuotteita, joissa on käytetty tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjä lopullisia materiaaleja.

Tämä ei estä jäsenvaltioita hyväksymästä tiukempia suojatoimenpiteitä materiaalien käytölle erityisissä tai asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa SEUT 193 artiklan mukaisesti, etenkin silloin kun paikallisen raakaveden erityinen laatu sitä edellyttää. Tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle.

Tämän artiklan soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sovelletaan asetusta 2019/1020.

7. Kunnes 2 kohdassa tarkoitetut säännöt hyväksytään, jäsenvaltioilla on oikeus pitää voimassa tai hyväksyä kansallisia toimenpiteitä erityisistä hygieniää koskevista vähimmäisvaatimuksista 1 kohdassa tarkoitetuille lähtöaineille tai materiaaleille edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet täyttävät perussopimuksen määräykset.
8. Komissio pyytää asetuksen (EU) N:o 1025/2012⁵¹ 10 artiklan mukaisesti yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan ihmisten käyttöön tarkoitettua veden kanssa kosketuksiin joutuvien tuotteiden yhdenmukaista testausta ja arviointia koskevan standardin helpottaakseen tämän artiklan noudattamista.

⁵¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/EY ja 93/15/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

9. Komissio antaa delegoidun säädöksen 21 artiklan mukaisesti vahvistaakseen yhdenmukaistetut eritelmät ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien tuotteiden merkitsemisestä näkyvästi, selvästi ja pysyvällä tavalla; merkintää käytetään osoittamaan, että tämän artiklan säännöksiä on noudatettu.
10. Komissio tarkastelee tässä artiklassa esitetyn järjestelmän toimivuutta erityisesti asetuksen (EU) N:o 1935/2004 ja asetuksen (EU) N:o 305/2011 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella viimeistään yhdeksän vuoden kuluttua siitä, kun tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, onko
- a) ihmisten terveyden suojelu riittävästi varmistettu koko unionissa;
 - b) ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien tuotteiden sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistettu;
 - c) tästä asiasta esitettävä uusia säädösehdotuksia.
11. Tämän artiklan vaatimusten kansallista täytäntöönpanoa varten sovelletaan vastaavasti 4 artiklan 2 kohtaa.
12. Tämän artiklan soveltamiseksi tarkoitetaan
- 'lähtöaineella' orgaanisten materiaalien tai sementtimäisiin materiaaleihin tarkoitettujen lisäaineiden tuotantoa varten tarkoituksellisesti lisättyä ainetta;
- 'koostumuksella' metallisen, emalisen, keraamisen tai muun epäorgaanisen materiaalin kemiallista koostumusta.

12 artikla

Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvien käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden vähimmäisvaatimukset

1. Edellä 4 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kanssa kosketuksiin joutuvat käsittelykemikaalit ja suodatinaineet eivät
 - a) suoraan tai välillisesti vaaranna ihmisten terveyden suojelua tässä direktiivissä säädetyllä tavalla;
 - b) vaikuta haitallisesti veden väriin, hajuun tai makuun;
 - c) lisää mikrobien kasvua tahattomasti;
 - d) saastuta vettä enempää kuin niiden käyttötarkoituksen mukaan on tarpeellista.
2. Tämän artiklan vaatimusten kansallista täytäntöönpanoa varten sovelletaan vastaavasti 4 artiklan 2 kohtaa.
3. Edellä 1 kohdan mukaisesti ja vaikuttamatta asetuksen 528/2012 ja asiaankuuluvien, tietyistä käsittelykemikaaleista tai suodatinaineista voimassa olevien EN-standardien soveltamiseen jäsenvaltioiden on varmistettava, että käsittelykemikaalien ja suodatinaineiden ominaisuudet ja puhtaus tarkistetaan ja taataan.

13 artikla
Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua seurataan säännöllisesti tämän artiklan ja liitteessä II olevan A ja B osan mukaisesti, jotta kuluttajien saatavilla oleva vesi täyttäisi tämän direktiivin vaatimukset ja noudattaisi erityisesti 5 artiklan mukaisesti asetettuja muuttujien arvoja. Näytteet on otettava niin, että ne edustavat koko vuoden aikana kulutettavan veden laatua.
2. Edellä 1 kohdassa asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi on laadittava asianmukaiset seurantaohjelmat kaikkea ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä varten liitteessä II olevan A osan mukaisesti. Näissä seurantaohjelmissa on keskityttävä veden toimittamiseen ja otettava huomioon vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) ja toimitusjärjestelmien riskinarvioinnin tulokset, ja niiden on koostuttava seuraavista osista:
 - a) liitteessä I olevissa A, B ja C osassa lueteltujen muuttujien sekä 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettujen muuttujien seuranta liitteen II mukaisesti ja, kun tehdään toimitusjärjestelmän riskinarviointi, 9 artiklan ja liitteessä II olevan C osan mukaisesti, ellei jäsenvaltio päättä, että yksi näistä muuttujista voidaan poistaa seurattavien muuttujien luettelosta 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
 - b) liitteessä I olevassa D osassa lueteltujen muuttujien seuranta sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskevaa riskinarviointia varten 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
 - c) tarkkailtavien aineiden luetteloon sisältyvien aineiden ja yhdisteiden seuranta 8 kohdan viidennen alakohdan mukaisesti;
 - d) vaaran ja vaaratilanteiden tunnistamista varten tehtävä seuranta 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;

- e) operatiivinen seuranta liitteessä II olevan A osan 3 kohdan mukaisesti.
3. Näytteenottokohdat määrää toimivaltainen kansallinen viranomainen, ja niiden on oltava liitteessä II olevassa D osassa olevien asianmukaisten vaatimusten mukaiset.
4. Jäsenvaltioiden on noudatettava liitteessä III esitettyjä muuttujien määrityksiä koskevia eritelmiä seuraavien periaatteiden mukaisesti:
- a) muita kuin liitteessä III olevassa A osassa esitettyjä analyysimenetelmiä voidaan käyttää sillä edellytyksellä, että voidaan osoittaa niillä saatavien tulosten olevan vähintään yhtä luotettavia kuin käytettäväksi määritellyillä menetelmillä saavutetut tulokset toimittamalla komissiolle kaikki asianmukainen tieto kyseisestä menetelmästä ja sen vastaavuudesta;
- b) liitteessä III olevassa B osassa luetelluille muuttujille voidaan käyttää mitä tahansa määritysmenetelmää sillä edellytyksellä, että se täyttää kyseisissä osissa säädetty vaatimukset.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lisäseurantaa suoritetaan tapauskohtaisesti sellaisten aineiden ja pieneliöiden osalta, joille ei ole asetettu 5 artiklan mukaisia muuttujien arvoja, jos on syytä epäillä niitä olevan sellaisia määriä, joista voi olla vaaraa ihmisten terveydelle.
6. Komissio antaa viimeistään [kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] 21 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä hyväksymällä menetelmä, jolla mitataan mikromuoveja niiden sisällyttämiseksi tarkkailtavien aineiden luetteloon, kunhan 13 artiklan 8 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.
7. Komissio vahvistaa viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta tekniset suuntaviivat analyysimenetelmistä, muun muassa toteamisrajoista, muuttujien arvoista ja näytteenottotiheydestä muuttujien 'PFAS:t yhteensä' ja 'PFAS-aineiden summa' seurantaa varten.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä tarkkailtavien aineiden luettelon laatimiseksi terveyden kannalta yleistä tai tieteellistä huolta aiheuttavista aineista ja yhdisteistä, kuten lääkkeistä, hormonaalisista haitta-aineista ja mikromuoveista, sekä kyseisen luettelon saattamiseksi ajan tasalle.

Tarkkailtavien aineiden luetteloon lisätään aineita ja yhdisteitä, kun niitä todennäköisesti on ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä ja ne voivat aiheuttaa mahdollisen riskin ihmisten terveydelle. Tätä varten komissio hyödyntää erityisesti WHO:n tieteellistä tutkimusta. Uusien aineiden lisääminen on perusteltava asianmukaisesti tämän direktiivin 1 ja 4 artiklan nojalla.

Beeta-estradioli (50-28-2) ja nonyylifenoli on sisällytettävä ensimmäiseen tarkkailtavien aineiden luetteloon ottaen huomioon niiden hormonitoimintaa häiritsevät ominaisuudet ja niistä ihmisten terveydelle aiheutuva riski. Ensimmäinen tarkkailtavien aineiden luettelo on hyväksyttävä yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta.

Tarkkailtavien aineiden luettelossa on ilmoitettava ohjearvo kullekin aineelle tai yhdisteelle ja tarvittaessa mahdollinen analyysimenetelmä, josta ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seurantavaatimukset, jotka koskevat tarkkailtavien aineiden luetteloon sisältyvien aineiden tai yhdisteiden mahdollista esiintymistä ihmisten käyttöön tarkoitettun veden toimitusketjun asiaankuuluvissa kohdissa.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon tämän direktiivin 8 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot ja voivat käyttää direktiivin 2013/39/EU⁵², direktiivin 2008/105/EY, direktiivin 2000/60/EY tai muun asiaankuuluvan unionin lainsäädännön mukaisesti kerättyjä seurantatietoja, jotta päällekkäiset seurantavaatimukset voidaan välttää.

Seurantatulokset on sisällytettävä 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti luotuihin tietokokonaisuuksiin yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kerättyjen seurantatulosten kanssa.

⁵² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/39/EU, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden osalta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 226, 24.8.2013, s. 1).

Jos kyseisiä aineita tai yhdisteitä havaitaan 8 artiklan 1 kohdan tai tämän kohdan viidennen alakohdan mukaisesti pitoisuuksina, jotka ylittävät tarkkailtavien aineiden luettelossa vahvistetut ohjearvot, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia toimenpiteitä harkitaan ja että merkitykselliseksi katsotut toimenpiteet toteutetaan:

- a) 8 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetut ennaltaehkäisevät toimenpiteet, hillitsemistoimenpiteet tai asianmukainen seuranta vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueella (-alueilla) tai raakavedessä;
- b) vaaditaan veden toimittajia suorittamaan kyseisten aineiden tai yhdisteiden seurantaa 8 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- c) vaaditaan veden toimittajia varmistamaan, että käsittely on riittävä ohjearvon saavuttamiseksi tai tarvittaessa optimoimaan käsittely; ja
- d) 14 artiklan 6 kohdan mukaiset korjaavat toimenpiteet, jos jäsenvaltiot katsovat sen olevan tarpeen ihmisten terveyden suojelemiseksi.

Tässä kohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 20 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla
Korjaavat toimenpiteet ja käytön rajoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki puutteet 5 artiklan mukaisesti asetettujen muuttujien arvojen noudattamisessa tutkitaan heti syiden selville saamiseksi.

2. Jos ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi ei 4 artiklan 1 kohdassa asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi toteutetuista toimenpiteistä huolimatta noudata 5 artiklan mukaisesti asetettujen muuttujien arvoja, eikä 6 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että korjaavat toimenpiteet laadun parantamiseksi toteutetaan mahdollisimman pian ottaen huomioon muun muassa sen, missä määrin kyseinen muuttujan arvo on ylittynyt, sekä tämän vuoksi ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvan vaaran.

Jos liitteessä I olevassa D osassa esitettyjä muuttujien arvoja ei noudateta, korjaaviin toimiin on kuuluttava 10 artiklan 3 kohdassa esitetyt toimenpiteet.

3. Riippumatta siitä, onko muuttujan arvoista poikettu vai ei, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten terveyttä mahdollisesti vaarantavan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden jakelu kielletään tai sen käyttöä rajoitetaan taikka toteutetaan muita korjaavia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen ihmisten terveyden suojelemiseksi.

Jos liitteessä I olevassa A ja B osassa esitettyjä muuttujia koskevia vähimmäisvaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on katsottava tämä mahdolliseksi vaaraksi ihmisten terveydelle, paitsi jos toimivaltainen viranomainen katsoo muuttujien arvojen poikkeaman olevan merkitykseltään vähäinen.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa kuvatuissa tapauksissa jäsenvaltioiden on mahdollisimman nopeasti toteutettava kaikki seuraavat toimenpiteet, jos muuttujien arvon poikkeama katsotaan mahdolliseksi vaaraksi ihmisten terveydelle:

- a) ilmoitetaan kaikille asianomaisille kuluttajille mahdollisesta vaarasta ihmisten terveydelle ja sen syystä, muuttujan arvon ylityksestä sekä toteutetuista korjaavista toimista, mukaan lukien kiellot, rajoitukset tai muut toimet;
- b) annetaan kuluttajille ja saatetaan säännöllisesti ajan tasalle neuvoja veden kulutuksen ja käytön edellytyksistä ja otetaan erityisesti huomioon väestöryhmät, joiden veteen liittyvät terveysriskit ovat lisääntyneet;

- c) ilmoitetaan kuluttajille tilanteesta, kun on todettu, ettei ihmisten terveydelle enää aiheudu vaaraa ja että palvelu on palautunut normaaliksi.
5. Toimivaltaisten viranomaisten tai muiden asianmukaisten tahojen on päätettävä, mihin toimiin 3 kohdan perusteella on ryhdyttävä, ottaen huomioon myös ne riskit ihmisten terveydelle, joita ihmisten käyttöön tarkoitetun veden jakelun keskeyttäminen tai sen käytön rajoittaminen aiheuttaisi.
6. Siinä tapauksessa, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi ei täytä liitteessä I olevassa C osassa esitettyjä muuttujien arvoja tai selityksiä, jäsenvaltioiden on tarkasteltava, liittyykö poikkeamaan riski ihmisten terveydelle. Niiden on toteutettava korjaavat toimenpiteet veden laadun parantamiseksi, jos se on tarpeen ihmisten terveyden suojelemiseksi.

15 artikla
Poikkeukset

1. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa säätää poikkeuksista liitteessä I olevassa B osassa esitettyjen tai 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettujen muuttujien arvoihin niiden itse määrittämään enimmäisarvoon asti sillä edellytyksellä, ettei tällaisista poikkeuksista aiheudu mahdollista vaaraa ihmisten terveydelle ja ettei ihmisten käyttöön tarkoitetun veden jakelusta kyseisellä alueella voida huolehtia millään muulla kohtuulliseksi katsotulla tavalla. Tällaiset poikkeukset on rajoitettava seuraaviin tapauksiin:
- a) ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottamiseen käytettävä uusi vedenmuodostumisalue;
 - b) ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottamiseen käytettävällä vedenmuodostumisalueella havaittu uusi pilaantumislähde tai äskettäin tutkitut tai havaitut uudet muuttujat; tai
 - c) olemassa olevalla ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottamiseen käytettävällä vedenmuodostumisalueella tapahtunut ennakoimaton ja poikkeuksellinen tilanne, joka saattaa johtaa muuttujien arvojen väliaikaiseen ylittymiseen.

Poikkeuksien voimassaoloaika on rajoitettava mahdollisimman lyhyeksi, eikä se saa ylittää kolmea vuotta, ja tämän jakson loppupuolella jäsenvaltioiden on laadittava tilannekatsaus sen määrittämiseksi, onko riittävää edistystä tapahtunut.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa jäsenvaltio voi myöntää toisen poikkeuksen ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan osalta. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää toisen poikkeuksen, sen on toimitettava komissiolle tilannekatsaus sekä perustelut toisen poikkeuksen myöntämispäätökselle. Myöskään tämä toinen poikkeus ei saa olla yli kolmen vuoden pituinen.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti myönnettyssä poikkeuksessa on määriteltävä seuraavat seikat:

- a) poikkeuksen syy,
- b) kyseinen muuttuja, aiemmat asiaa koskevat seurantatulokset ja suurin poikkeuksen nojalla sallittu arvo,
- c) maantieteellinen alue, toimitetun veden määrä päivää kohden, väestö, jota asia koskee, sekä tieto siitä, vaikuttaako tilanne johonkin asiaankuuluvaan elintarvikkeita tuottavaan yritykseen,
- d) asianmukainen seurantasuunnitelma, tarvittaessa tihennetty seuranta,
- e) yhteenveto tarvittavia korjaavia toimenpiteitä koskevasta suunnitelmasta aikatauluineen sekä kustannusarvio ja määräykset tilanteen tarkistuksesta, ja
- f) anottu poikkeuksen kesto.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat poikkeamien muuttujien arvoista olevan merkitykseltään vähäisiä ja jos 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteutettavat toimet mahdollistavat ongelman korjaamisen enintään 30 päivän kuluessa, tämän artiklan 2 kohdassa esitettyjä tietoja ei tarvitse täsmentää poikkeuksessa.

Tässä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten tai muiden asiaankuuluvien elinten on määriteltävä poikkeuksessa pelkästään kyseisen muuttujan korkein sallittu arvo sekä aika, jonka kuluessa ongelma on korjattava.

4. Edellä olevaan 3 kohtaan ei voi enää vedota, jos tietyn muuttujan arvo on poikennut sallitusta arvosta tietyssä vedenottamossa yhteensä yli 30 päivänä edeltäneiden 12 kuukauden aikana.
5. Jäsenvaltion, joka on turvautunut tässä artiklassa tarkoitettuihin poikkeuksiin, on varmistettava, että poikkeuksen vaikutuspiiriin kuuluvalla väestölle ilmoitetaan heti poikkeuksesta ja sen ehdoista asianmukaisella tavalla. Jäsenvaltion on lisäksi huolehdittava siitä, että väestöryhmille, joille poikkeuksesta voi koitua erityinen riski, annetaan tarvittaessa ohjeet.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja velvoitteita ei sovelleta 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, elleivät toimivaltaiset viranomaiset toisin päättä.

6. Tätä artiklaa ei sovelleta pulloissa tai säiliöissä tarjolla olevaan ihmisten käyttöön tarkoitettuun veteen.

16 artikla
Ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on vedenjakelua koskevat paikalliset, alueelliset ja kulttuuriset näkökulmat ja olosuhteet huomioon ottaen toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla parannetaan ihmisten käyttöön tarkoitettun veden saatavuutta kaikille, erityisesti heikoimmassa asemassa oleville ja syrjäytyneille ryhmille, jotka jäsenvaltiot määrittävät, tai säilytetään sen saatavuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista.

Tätä varten jäsenvaltioiden on

- a) tunnistettava ihmiset, joilla ei ole mahdollisuutta saada tai joilla on rajallinen mahdollisuus saada ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä, mukaan lukien heikoimmassa asemassa olevat ja syrjäytyneet ryhmät, sekä syyt saatavuuden puuttumiseen;
 - b) arvioitava mahdollisuuksia parantaa kyseisten ihmisten mahdollisuuksia saada vettä;
 - c) tiedotettava kyseisille ihmisille mahdollisuuksista liittyä vedenjakeluverkkoon tai vaihtoehtoisista keinoista saada vettä;
 - d) toteutettava tarpeelliseksi katsomiaan ja asianmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan juomaveden saatavuus heikoimmassa asemassa oleville ja syrjäytyneille ryhmille.
2. Ihmisten käyttöön tarkoitettun hanaveden edistämiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos teknisesti mahdollista, julkisiin ulko- ja sisätiloihin sijoitetaan laitteistoja oikeassa suhteessa tällaisten toimenpiteiden tarpeeseen nähden ja ottaen huomioon paikalliset erityisolosuhteet, kuten ilmasto ja maantiede.

Jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa seuraavat toimenpiteet ihmisten käyttöön tarkoitettun hanaveden edistämiseksi:

- a) lisätään tietoisuutta lähimmistä ulko- tai sisätiloissa olevista laitteistoista;

- b) käynnistetään kampanjoita, joilla tiedotetaan kansalaisille veden laadusta;
 - c) kannustetaan tällaisen veden tarjoamiseen hallinto- ja julkisissa rakennuksissa;
 - d) kannustetaan tällaisen veden tarjoamiseen ilmaiseksi tai pientä palvelumaksua vastaan asiakkaille ravintoloissa, ruokaloissa ja ateriapalveluissa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastuussa oleville viranomaisille annettavaa tarvittavaa apua, jonka jäsenvaltiot määrittelevät, helpotetaan tässä artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi.

17 artikla
Tiedottaminen yleisölle

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevat asianmukaiset ja ajan tasalle saatetut tiedot ovat saatavilla liitteen IV mukaisesti ja sovellettavia tietosuojasääntöjä noudattaen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki vedentoimituksen kattamat henkilöt saavat säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa kaikkein sopivimmassa ja helposti saatavilla olevassa muodossa (esimerkiksi laskussaan tai digitaalisesti esimerkiksi älykkäiden sovellusten kautta) pyytämättä seuraavat tiedot:
- a) tiedot ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta, mukaan lukien osoitinmuuttujat;
 - b) toimitetun ihmisten käyttöön tarkoitetun veden hinta litraa tai kuutiometriä kohti;
 - c) kotitalouden kuluttama määrä, vähintään vuosi- ja laskutuskausikohtaisesti, yhdessä kotitalouksien kulutuksen vuosittaisten suuntausten kanssa, jos tämä on teknisesti toteutettavissa, ja ainoastaan, jos nämä tiedot ovat veden toimittajan saatavilla;

- d) kotitalouden vuosittaisen vedenkulutuksen vertaaminen samaan luokkaan kuuluvan kotitalouden keskimääräisen kulutuksen kanssa c alakohdan mukaisesti soveltuvissa tapauksissa;
 - e) linkki verkkosivustoon, joka sisältää liitteessä IV esitetyt tiedot.
3. Edellä oleva 1 ja 2 kohta eivät rajoita direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista.

18 artikla

Täytäntöönpanon seuranta koskevat tiedot

1. Rajoittamatta direktiivin 2003/4/EY ja direktiivin 2007/2/EY soveltamista jäsenvaltioiden on Euroopan ympäristökeskuksen avustamana:
- a) luotava viimeistään [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja saatettava ajan tasalle joka kuudes vuosi sen jälkeen tietokokonaisuus, joka sisältää tiedot ihmisten käyttöön tarkoitetun veden saatavuuden ja käytön parantamiseksi toteutetuista toimenpiteistä sekä siitä väestön osuudesta, jolla on mahdollisuus saada ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä. Tämä ei koske pullotettua vettä;
 - b) luotava viimeistään [neljän ja puolen vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja saatettava ajan tasalle joka kuudes vuosi sen jälkeen tietokokonaisuus, joka sisältää 8 artiklan mukaisesti suoritettun vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueen (-alueiden) riskinarvioinnin ja riskinhallinnan ja luotava viimeistään ... [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] ja saatettava ajan tasalle joka kuudes vuosi sen jälkeen tietokokonaisuus, joka sisältää 10 artiklan mukaisesti suoritettun sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskevan riskinarvioinnin, ja jossa esitetään seuraavat tiedot:
 - i) 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiset tiedot vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueista;
 - ii) 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kerätyt seurantatulokset; ja

- iii) tiivistetyt tiedot 8 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä, mukaan lukien tiedot 10 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesta toimenpiteiden tyypistä ja saavutetusta edistymisestä;
- c) luotava ja saatettava sen jälkeen vuosittain ajan tasalle tietokokonaisuus, joka sisältää seurantatulokset, jotka liittyvät liitteessä I olevissa A ja B osassa esitettyjen muuttujien arvojen ylityksiin ja jotka on kerätty 9 ja 13 artiklan mukaisesti, sekä tiedot korjaavista toimista, jotka on suoritettu 14 artiklan mukaisesti;
- d) luotava ja saatettava sen jälkeen vuosittain ajan tasalle tietokokonaisuus, joka sisältää tiedot juomavesihäiriöistä, joista on aiheutunut mahdollinen riski ihmisten terveydelle, riippumatta siitä, onko muuttujien arvoja jäänyt noudattamatta, jos häiriöt ovat kestäneet yli 10 peräkkäistä päivää ja vaikuttaneet yli 1000 ihmiseen, mukaan lukien kyseisten häiriöiden syyt ja 14 artiklan mukaisesti toteutetut korjaavat toimet;
- e) luotava ja saatettava sen jälkeen vuosittain ajan tasalle tietokokonaisuus, joka sisältää tiedot kaikista 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista, mukaan lukien 15 artiklan 2 kohdassa esitetyt tiedot.

Jos mahdollista, kyseisten tietokokonaisuuksien esittämiseen on käytettävä paikkatietopalveluja sellaisina kuin ne on määritetty direktiivin 2007/2/EY 3 artiklan 4 kohdassa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolla, Euroopan ympäristökeskuksella ja Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksella on pääsy 1 kohdassa tarkoitettuihin tietokokonaisuuksiin.

3. Euroopan ympäristökeskuksen on julkaistava ja saatettava ajan tasalle unionin laajuinen yleiskatsaus jäsenvaltioiden säännöllisesti keräämien tietojen perusteella tai vastaanotettuaan komission pyynnön.

Unionin laajuisen yleiskatsauksen on tilanteen mukaan sisällettävä tämän direktiivin tuotosten, tulosten ja vaikutusten indikaattorit, unionin laajuiset yleiskartat ja jäsenvaltioiden yleiskatsaukset.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään 1 ja 3 alakohdan perusteella toimitettavien tietojen muoto ja järjestelyt, mukaan lukien yksityiskohtaiset vaatimukset 3 kohdassa tarkoitetuista indikaattoreista, unionin laajuisista yleiskartoista ja jäsenvaltioiden yleiskatsauksista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä artiklasta jollakin direktiivin 2007/2/EY 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista perusteista.

19 artikla *Arviointi*

1. Komissio tekee viimeistään [12 vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] arvioinnin tästä direktiivistä. Tämän arvioinnin on perustuttava muun muassa seuraaviin tekijöihin:
 - a) tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatu kokemus;
 - b) jäsenvaltioiden 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti luomat tietokokonaisuudet ja Euroopan ympäristökeskuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti laatimat unionin laajuiset yleiskatsaukset;
 - c) asianmukaiset tieteelliset, analyyttiset ja epidemiologiset tiedot;

- d) Maailman terveysjärjestön suositukset, jos niitä on käytettävissä.
2. Komissio kiinnittää tämän arvioinnin puitteissa erityistä huomiota tämän direktiivin toimivuuteen seuraavissa suhteissa:
- a) 7 artiklassa esitetty riskiin perustuva lähestymistapa;
- b) 16 artiklassa vahvistetut veden saatavuuteen liittyvät säännökset;
- c) 17 artiklassa ja liitteessä IV esitetyt säännökset yleisölle toimitettavista tiedoista.
3. Komissio toimittaa viimeistään [kuuden vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] – ja sen jälkeen tarpeen mukaan – Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mikromuovien, lääkkeiden ja tarvittaessa muiden äskettäin ilmaantuneiden epäpuhtauksien aiheuttamasta mahdollisesta uhasta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden lähteille ja siihen liittyvistä mahdollisista terveysriskeistä.

20 artikla
Liitteiden tarkistaminen ja muuttaminen

1. Komissio tarkistaa vähintään viiden vuoden välein liitteet I ja II tieteen ja tekniikan kehityksen pohjalta; lisäksi se tarkistaa 18 artiklan perusteella luotuihin tietokokonaisuuksiin sisältyvän jäsenvaltioiden riskiperusteisen lähestymistavan veden turvallisuuteen ja tekee tarvittaessa muutoksia koskevia säädösehdotuksia perussopimuksen mukaisesti.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 artiklan mukaisesti liitteen III muuttamiseksi tarvittaessa siten, että otetaan huomioon tieteen ja tekniikan kehitys.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös, jolla muutetaan liitteessä I olevassa B osassa olevaa bisfenoli A:n muuttujan arvoa siinä määrin, kuin on tarpeen sen mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, pääasiassa EFSA:ssa käynnissä olevan uudelleentarkastelun perusteella.

21 artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä] viiden vuoden ajaksi 4 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 11 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 9 kohdassa, 13 artiklan 6 kohdassa ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 2 kohdan toisen alakohdassa, 11 artiklan 5 kohdassa, 11 artiklan 9 kohdassa, 13 artiklan 6 kohdassa ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 4 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 11 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 9 kohdan, 13 artiklan 6 kohdan ja 20 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

22 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

23 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta] ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset.

24 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 2 artiklan ja 5–23 artiklan ja liitteiden I–V noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla
Siirtymäkausi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi täyttää liitteessä I olevassa B osassa asetetut seuraavien muuttujien arvot: kloraatti, kloriitti, bisfenoli A, haloetikkahapot, mikrokystiini-LR, PFAS yhteensä, PFAS-aineiden summa ja uraani, viimeistään [kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona tämä direktiivi on viimeistään saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä].
2. Tämän siirtymäkauden aikana veden toimittajilla ei ole velvollisuutta suorittaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden seuranta 13 artiklan säännösten mukaisesti 1 kohdassa lueteltujen muuttujien osalta.

26 artikla *Kumoaminen*

1. Kumotaan direktiivi 98/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, [24 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua päivää seuraavasta päivästä], sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka koskevat määräaikoja liitteessä VI olevassa B osassa mainittujen direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittaukset kumottuun direktiiviin katsotaan viittauksiksi tähän direktiiviin ja luetaan liitteessä VII vahvistetun vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Vapautuksia, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet direktiivin 98/83/EY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja joita edelleen sovelletaan [määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä], olisi kuitenkin edelleen sovellettava vapautuksen voimassaolon loppuun saakka. Ne voidaan uusia 15 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos toista poikkeusta ei ole vielä myönnetty. Oikeutta pyytää komissiolta kolmatta poikkeusta direktiivin 98/83/EY 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan edelleen soveltaa niihin poikkeuksiin, jotka jäsenvaltiot ovat jo myöntäneet tämän direktiivin voimaantulon ajankohtana.

27 artikla *Voimaantulo*

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

28 artikla *Osoitus*

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

IHMISTEN KÄYTTÖÖN TARKOITETUN VEDEN LAADUN ARVIOIMISEKSI KÄYTETTÄVIÄ PARAMETRIEN ARVOJA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

A OSA

Mikrobiologiset muuttujat

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Suolistoperäiset enterokokit	0	lukumäärä/100 ml	Pulloissa tai säiliöissä olevalle vedelle yksikkö on lukumäärä/250 ml.
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	lukumäärä/100 ml	Pulloissa tai säiliöissä olevalle vedelle yksikkö on lukumäärä/250 ml.

B OSA

Kemialliset muuttujat

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Akryyliamidi	0,10	µg/l	Muuttujan arvo viittaa vedessä olevaan monomeerin jäännöspitoisuuteen, joka on laskettu vastaavan tuoteselosteen mukaan veden kanssa kosketuksissa olevasta polymeeristä enimmillään irtoavasta tai liukenevasta määrästä.
Antimoni	10	µg/l	
Arseeni	10	µg/l	
Bentseeni	1,0	µg/l	
Bentso(a)-pyreeni	0,010	µg/l	
Bisfenoli A	2,5	µg/l	
Boori	1,5	mg/l	Muuttujan arvoa 2,4 mg/l sovelletaan, kun vesi, josta on poistettu suola, on asianomaisen toimitusjärjestelmän pääasiallinen vedenlähde tai alueilla, joilla geologiset olosuhteet voivat johtaa suuriin pitoisuuksiin pintavedessä.
Bromaatti	10	µg/l	
Kadmium	5,0	µg/l	
Kloraatti	0,25	mg/l	Muuttujan arvoa 0,7 mg/l sovelletaan, kun ihmisten käyttöön tarkoitetun veden desinfiointiin käytetään kloraattia, erityisesti klooridioksidia, synnyttävää desinfiointimenetelmää. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä alhaisempaan arvoon desinfiointia vaarantamatta.
			Tämä muuttuja mitataan ainoastaan, jos käytetään tällaisia desinfiointimenetelmiä.

Kloriitti	0,25	mg/l	Muuttujan arvoa 0,7 mg/l sovelletaan, kun ihmisten käyttöön tarkoitettun veden desinfiointiin käytetään kloriittia, erityisesti klooridioksidia, synnyttävää desinfiointimenetelmää.
			Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä alhaisempaan arvoon desinfiointia vaarantamatta.
			Tämä muuttuja mitataan ainoastaan, jos käytetään tällaisia desinfiointimenetelmiä.
Kromi	25	µg/l	Arvo on saavutettava viimeistään [15 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Siihen asti kromin parametrin arvo on 50 µg/l.
Kupari	2,0	mg/l	
Syanidit	50	µg/l	
1,2-dikloorietaani	3,0	µg/l	
Epikloorihydriini	0,10	µg/l	Muuttujan arvo viittaa vedessä olevaan monomeerin jäännöspitoisuuteen, joka on laskettu vastaavan tuoteselosteen mukaan veden kanssa kosketuksissa olevasta polymeeristä enimmillään irtoavasta tai liukenevasta määrästä.
Fluoridi	1,5	mg/l	
Haloetikkahapot (HAA5)	60	µg/l	Tämä muuttuja mitataan ainoastaan, kun ihmisten käyttöön tarkoitettun veden desinfiointiin käytetään desinfiointimenetelmiä, jotka voivat synnyttää haloetikkahappoja. Seuraavien viiden edustavan aineen summa: monokloori-, dikloori- ja trikloorietikkahappo, mono- ja dibromietikkahappo.

Lyijy	5	µg/l	Arvo on saavutettava viimeistään [15 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Siihen asti lyijyn muuttujan arvo on 10 µg/l. Siirtymäkauden jälkeen arvo 5 µg/l on saavutettava vähintään sisäiseen vedenjakelujärjestelmään kuuluvassa toimituspisteessä. 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi sovelletaan arvoa 5 µg/l hanasta.
Elohopea	1,0	µg/l	
Mikrokystiini-LR	1,0	µg/l	Tämä muuttuja on mitattava ainoastaan, jos lähdevedessä on mahdollisesti kukintoja (jotka lisäävät syanobakteerien kennotiheyttä tai kukinnonmuodostuspotentiaalia).
Nikkeli	20	µg/l	
Nitraatti	50	mg/l	Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytystä $[\text{nitraatti}]/50 + [\text{nitriitti}]/3 \leq 1$, jossa hakasulkeet tarkoittavat pitoisuusyksikköä mg/l, nitraatin (NO ₃) ja nitriitin (NO ₂), osalta noudatetaan ja että nitriittien osalta arvo 0,10 mg/l toteutuu vedenkäsittelylaitokselta lähtevässä vedessä.
Nitriitti	0,50	mg/l	Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytystä $[\text{nitraatti}]/50 + [\text{nitriitti}]/3 \leq 1$, jossa hakasulkeet tarkoittavat pitoisuusyksikköä mg/l, nitraatin (NO ₃) ja nitriitin (NO ₂), osalta noudatetaan ja että nitriittien osalta arvo 0,10 mg/l toteutuu vedenkäsittelylaitokselta lähtevässä vedessä.

Torjunta-aineet	0,10	µg/l	'Torjunta-aineet' tarkoittaa: – orgaanisia hyönteismyrkkyjä, – orgaanisia rikkaruohomyrkkyjä, – orgaanisia sienimyrkkyjä, – orgaanisia ankeroismyrkkyjä, – orgaanisia punkkimyrkkyjä, – orgaanisia levämyrkkyjä, – orgaanisia jyrsijämyrkkyjä, – orgaanisia limantorjunta-aineita, – vastaavia tuotteita (muun muassa kasvunsäätelyaineita) sekä niiden metaboliitteja siten kuin asetuksen (EY) N:o 1107/2009⁵³ 3 artiklan 32 kohdassa määritellään ja joiden katsotaan olevan merkityksellisiä ihmisten käyttöön tarkoitettun veden osalta. Torjunta-aineen metaboliittia pidetään merkityksellisenä ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä, jos on syytä katsoa, että sillä on emoaineeseen verrattavia luontaisia ominaisuuksia sen torjunta-aineeseen liittyvän kohdetoiminnan osalta tai että se aiheuttaa (itse tai sen hajoamistuotteet) terveysriskin kuluttajalle. Muuttujan arvo koskee jokaista yksittäistä torjunta-ainetta. Aldriinin, dieldriinin, heptakloorin ja heptaklooriepoksidin osalta arvo on 0,030 µg/l. Jäsenvaltioiden on määritettävä ohjearvo hallitakseen torjunta-aineiden ei-
-----------------	------	------	--

⁵³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N: o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

			merkityksellisten metaboliittien esiintymistä juomavedessä. Vain niitä torjunta-aineita, joita todennäköisesti on kyseisessä vedessä, on tarkkailtava. Komissio voi jäsenvaltioiden raportoimien tietojen perusteella perustaa torjunta-aineiden ja niiden merkityksellisten metaboliittien tietokannan ottaen huomioon niiden mahdollisen esiintymisen ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä.
Torjunta-aineet yhteensä	0,50	µg/l	'Torjunta-aineet yhteensä' tarkoittaa kaikkia edellisellä rivillä määriteltäviä seurannassa havaittuja ja määrällisesti ilmaistuja yksittäisiä torjunta-aineita yhteensä.
PFAS:t yhteensä	0,50	µg/l	'PFAS:t yhteensä' tarkoittaa per- ja polyfluoroalkyylien kokonaismäärää. Tätä arvoa sovelletaan vasta, kun tekniset suuntaviivat tämän muuttujan seuraamista varten on laadittu 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sen jälkeen päättää käyttää jompaa kumpaa muuttujista 'PFAS:t yhteensä' tai 'PFAS-aineiden summa' tai niitä molempia.
PFAS-aineiden summa	0,10	µg/l	'PFAS-aineiden summa' tarkoittaa kaikkien sellaisten liitteessä III olevan B osan 3 kohdassa lueteltujen per- ja polyfluoroalkyylien summaa, joita pidetään ongelmallisena ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä. Tämä on alaryhmä sellaisille PFAS:t yhteensä -ryhmään kuuluville aineille, jotka sisältävät kolmen tai useamman hiilen

			perfluoroalkyyli-ryhmiä (eli $-C_nF_{2n}-$, $n \geq 3$) tai kahden tai useamman hiilen perfluoroalkyylietteri-ryhmiä (eli $-C_nF_{2n}OC_mF_{2m}-$, n and $m \geq 1$).
Polysykliset aromaattiset hiilivedyt	0,10	$\mu\text{g/l}$	Seuraavien määriteltyjen yhdisteiden pitoisuuksien summa: benzo-(b)-fluoranteeni, benzo-(k)-fluoranteeni, benzo-(ghi)-peryleeni ja indaani-(1,2,3-cd)-pyreeni.
Seleeni	20	$\mu\text{g/l}$	Muuttujan arvoa 30 $\mu\text{g/l}$ sovelletaan alueilla, joilla geologiset olosuhteet voivat johtaa suuriin pitoisuuksiin pintavedessä.
Tetrakloorieteeni ja trikloorieteeni	10	$\mu\text{g/l}$	Määriteltyjen muuttujien pitoisuuksien summa.
Trihalometaanit yhteensä	100	$\mu\text{g/l}$	Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä alhaisempaan arvoon desinfiointia vaarantamatta. Seuraavien määriteltyjen yhdisteiden pitoisuuksien summa: kloroformi, bromoformi, dibromoklorometaani, bromodiklorometaani.
Uraani	30	$\mu\text{g/l}$	
Vinyylikloridi	0,50	$\mu\text{g/l}$	Muuttujan arvo viittaa vedessä olevaan monomeerin jäännöspitoisuuteen, joka on laskettu vastaavan tuoteselosteen mukaan veden kanssa kosketuksissa olevasta polymeeristä enimmillään irtoavasta tai liukenevasta määrästä.

C OSA

Osoitinmuuttujat (uusi)

Muuttuja	Muuttujan arvo	Yksikkö	Huomautukset
Alumiini	200	µg/l	
Ammonium	0,50	mg/l	
Kloridi	250	mg/l	Vesi ei saa olla syövyttävää.
<i>Clostridium perfringens</i> mukaan lukien itiöt	0	lukumäärä/ 100 ml	Tämä muuttuja on mitattava, jos riskinarviointi sitä edellyttää.
Väri	Kuluttajien hyväksyttävissä, eikä epätavallisia muutoksia		
Johtavuus	2500	µS cm ⁻¹ 20 °C lämpötilassa	Vesi ei saa olla syövyttävää.
Vetyionipitoisuus	≥ 6,5 ja ≤ 9,5	pH-yksikköä	Vesi ei saa olla syövyttävää. Pulloissa tai säiliöissä olevan hiilihapottoman veden osalta vähimmäisarvo voidaan alentaa 4,5 pH-yksikköön. Vähimmäisarvo voi olla alempi sellaisen pulloissa ja säiliöissä olevan veden osalta, joka sisältää luonnollista hiilihappoa tai johon sitä on keinotekoisesti lisätty.
Rauta	200	µg/l	
Mangaani	50	µg/l	
Haju	Kuluttajien hyväksyttävissä, eikä epätavallisia muutoksia		
Hapettuvuus	5,0	mg/l O ₂	Tätä muuttujaa ei tarvitse mitata, jos orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC) analysoidaan.
Sulfaatti	250	mg/l	Vesi ei saa olla syövyttävää.

Natrium	200	mg/l	
Maku	Kuluttajien hyväksyttävissä, eikä epätavallisia muutoksia		
Pesäkkeiden lukumäärä 22°C	ei epätavallisia muutoksia		
Koliformiset bakteerit	0	lukumäärä/100 ml	Pulloissa tai säiliöissä olevalle vedelle yksikkö on lukumäärä/250 ml.
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC)	ei epätavallisia muutoksia		Tätä muuttujaa ei tarvitse mitata, jos veden jakelumäärä on alle 10 000 m ³ päivässä.
Sameus	Kuluttajien hyväksyttävissä, eikä epätavallisia muutoksia		
Vesi ei saisi olla aggressiivista tai syövyttävää. Tätä sovelletaan erityisesti veteen, jota käsitellään (demineralisointi, pehmentäminen, kalvokäsittely, käänteisosmoosi jne.).			
Jos ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä saadaan käsittelyllä, jossa vettä demineralisoidaan tai pehmennetään merkittävästi, siihen voitaisiin lisätä kalsium- ja magnesiumsuoloja sen käsittelemiseksi niin, että mahdollisia kielteisiä terveysvaikutuksia ja veden syövyttävyyttä tai aggressiivisuutta voidaan vähentää ja makua parantaa. Kalsiumin ja magnesiumin vähimmäispitoisuus tai liuenneiden aineiden kokonaismäärä pehmenetyssä tai demineralisoidussa vedessä voitaisiin vahvistaa ottaen huomioon näissä prosesseissa käytettävän veden ominaispiirteet.			

D OSA

Sisäisiä vedenjakelujärjestelmiä koskevan riskinarvioinnin muuttujat

<i>Legionella</i>	<1000	PMY/l	Tämä muuttujan arvo vahvistetaan 10 ja 14 artiklan soveltamiseksi. Kyseisissä artikloissa esitettyjä toimia voitaisiin harkita myös, vaikka arvo olisi alle muuttujan arvon, esim. tartuntojen ja tautiesiintymien yhteydessä. Tällaisissa tapauksissa olisi vahvistettava tartunnan lähde ja yksilöitävä laji, johon se kuuluu.
Lyijy	10	µg/l	Tämä muuttujan arvo vahvistetaan 10 ja 14 artiklan soveltamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä kaikin keinoin saavuttamaan alempi arvo 5 µg/l viimeistään 15 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

LIITE II

SEURANTA

A OSA

Ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevat yleiset tavoitteet ja seurantaohjelmat

1. Ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevien, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen seurantaohjelmien avulla on
 - a) todennettava, että toimenpiteet, joita toteutetaan ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien torjumiseksi kaikkialla vedenjakeluketjussa (vedenottoalueelta käsittelyn ja varastoinnin kautta vedenjakeluun), ovat tehokkaita ja että vesi on vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa terveellistä ja puhdasta;
 - b) annettava tietoa ihmisten käyttöön toimitetun veden laadusta sen osoittamiseksi, että 4 artiklassa vahvistetut velvoitteet ja vaatimukset sekä 5 artiklan mukaisesti asetetut muuttujien arvot täyttyvät;
 - c) tunnistettava kaikkein tarkoituksenmukaisimmat keinot rajoittaa ihmisten terveydelle aiheutuvia riskejä.
2. Seurantaohjelmiin, joita laaditaan 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on sisällyttävä jompikumpi seuraavista tai niiden yhdistelmä:
 - a) erillisten vesinäytteiden ottaminen ja laboratorioanalyysit;
 - b) jatkuvatoimisen seurantaprosessin mittaukset.

Lisäksi ne voivat koostua

- a) laitteiston toimintaa ja kunnossapitoa koskevien raporttien tarkastuksesta;

- b) vedenottoalueen sekä käsittely-, varastointi- ja jakeluinfraktuurin tarkastuksesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen seurantaa koskevien vaatimusten soveltamista.
3. Lisäksi seurantaohjelmiin on sisällyttävä operatiivinen seurantaohjelma, jonka avulla on mahdollista saada nopeasti käsitys operatiivisesta suoritustasosta ja veden laatuun liittyvistä ongelmista ja joka mahdollistaa nopeat ennalta suunnitellut korjaustoimet. Tällaisissa operatiivisissa seurantaohjelmissa on keskityttävä veden toimittamiseen ja otettava huomioon vaaran ja vaaratilanteiden ja toimituksiin liittyvien riskien arvioinnin [...] tulokset, ja niiden tavoitteena on oltava varmistaa kaikkien vedenottoa, -käsittelyä, -jakelua ja varastointia koskevien valvontatoimenpiteiden tehokkuus.

Operatiivisiin seurantaohjelmiin on sisällyttävä sameutta koskevan muuttujan seuranta vesilaitoksella siten, että voidaan säännöllisesti valvoa suodattamalla tapahtuvan fyysisen poistamisen toimivuutta viitearvojen mukaisesti ja seuraavassa taulukossa ilmoitetulla tiheydellä (ei sovelleta pohjavesilähteisiin, joissa sameus johtuu raudasta ja mangaanista):

Toimintaympäristö	Viitearvo
Sameus	0,3 NTU 95 prosentissa näytteistä, eikä mikään yli 1 NTU

Vedenjakelualueella päivittäin toimitettavan tai tuotettavan veden määrä (m ³)	Vähimmäistiheys
≤ 1000	Viikoittain
> 1000 – ≤ 10 000	päivittäin
>10 000	jatkuva

Operatiivisen seurantaohjelman on sisällettävä myös seuraavien muuttujien seuranta raakavedessä mikrobiologisten riskien torjuntaa koskevien käsittelyprosessien toimivuuden valvontaa varten.

Toimintaympäristö	Viitearvo	Yksikkö	Huomautukset
Somaattiset kolifaagit	50 (raakavedessä)	Plakkia muodostavat yksiköt (PFU)/100 ml	Tämä muuttuja on mitattava, jos riskinarviointi sitä edellyttää. Jos sitä havaitaan raakavedessä pitoisuuksina > 50 PFU /100 ml, se olisi analysoitava käsittelyn jälkeen, jotta voidaan määrittää esteiden avulla toteutetut puhdistustoimet (log removal) ja arvioida, onko patogeenisten virusten läpipääsyn riski riittävästi hallinnassa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seurantaohjelmia tarkistetaan jatkuvasti ja että ne ajantasaistetaan tai vahvistetaan uudelleen vähintään kuuden vuoden välein.

B osa

Muuttujat ja näytteenottotiheydet

1 Muuttujien luettelo

Ryhmä A

Seuraavia muuttujia (ryhmä A) valvotaan jäljempänä 2 kohdassa olevassa taulukossa 1 ilmoitettujen valvontatiheyksien mukaisesti:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*), suolistoperäiset enterokokit, koliformiset bakteerit, pesäkkeiden lukumäärä 22 °C:ssa, väri, sameus, maku, haju, pH, sähkönjohtavuus;
- b) muut muuttujat, jotka on tunnistettu merkityksellisiksi valvontaohjelmassa 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tarvittaessa 9 artiklassa ja liitteessä II olevassa C osassa kuvatun toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin perusteella.

Tietyissä tilanteissa ryhmän A muuttujiin lisätään seuraavat muuttujat:

- a) ammonium ja nitriitti, jos käytetään klooriamiinia;
- b) alumiini ja rauta, jos niitä käytetään vedenkäsittelykemikaaleina.

Escherichia coli (*E. coli*) ja suolistoperäiset enterokokit ovat keskeisiä muuttujia, joiden valvontatiheyttä ei voi vähentää 9 artiklan ja tämän liitteen C osan mukaisen toimituksiin liittyvien riskien arvioinnin vuoksi. Niitä on aina seurattava taulukossa 1 olevassa 2 kohdassa esitetyllä tiheydellä.

Ryhmä B

Jotta voidaan määrittää kaikkien tässä direktiivissä asetettujen muuttujien arvojen noudattaminen, kaikkia muita muuttujia, joita ei ole analysoitu ryhmässä A ja asetettu 5 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta muuttujia liitteessä I olevassa D osassa, seurataan vähintään 2 kohdan taulukossa 1 esitetyllä tiheydellä, ellei muuta näytteenottotiheyttä määritetä 9 artiklan ja tämän liitteen C osan mukaisesti suoritettujen toimituksiin liittyvien riskien arvioinnin perusteella.

2. Näytteenottotiheydet

Taulukko 1 Näytteenoton ja analysoinnin vähimmäistiheys vaatimustenmukaisuuden valvontaa varten

Vedenjakelualueella päivittäin toimitettavan tai tuotettavan veden määrä (Ks. huomautukset 1 ja 2) m ³		Ryhmän A muuttuja Näytteiden lukumäärä vuodessa	Ryhmän B muuttuja Näytteiden lukumäärä vuodessa
	< 10	> 0 (Ks. huomautus 4)	> 0 (Ks. huomautus 4)
≥ 10	≤ 100	2	1 (Ks. huomautus 5)
> 100	≤ 1000	4	1
> 1000	≤ 10000	4 ensimmäistä 1000 m ³ /pv kohti + 3 jokaista seuraavaa 1000 m ³ /pv ja tämän määrän osaa kohti suhteessa kokonaistilavuuteen (Ks. huomautus 3)	1 ensimmäistä 1000 m ³ /pv kohti + 1 jokaista seuraavaa 4500 m ³ /pv ja tämän määrän osaa kohti suhteessa kokonaistilavuuteen (Ks. huomautus 3)
> 10000	≤ 100000		3 ensimmäistä 10000 m ³ /pv kohti + 1 jokaista seuraavaa 10000 m ³ /pv ja tämän määrän osaa kohti suhteessa kokonaistilavuuteen (Ks. huomautus 3)
> 100000			12 ensimmäistä 100000 m ³ /pv kohti + 1 jokaista seuraavaa 25000 m ³ /pv ja tämän määrän osaa kohti suhteessa kokonaistilavuuteen (Ks. huomautus 3)

Huomautus 1: Vedenjakelualue on maantieteellisesti määritelty alue, josta ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on peräisin yhdestä tai useammasta lähteestä ja jolla tulevan veden laatua voidaan pitää jokseenkin tasaisena.

Huomautus 2: Määrät lasketaan kalenterivuoden keskiarvoina. Vedenjakelualueella asuvien asukkaiden lukumäärää voidaan käyttää vesimäärän sijaan määrittäessä vähimmäistiheyttä olettaen, että veden kulutus on 200 litraa/ (pv*/hlö).

Huomautus 3: Ilmoitettu tiheys lasketaan seuraavasti: esim. $4300 \text{ m}^3/\text{pv} = 16$ näytettä ryhmän A muuttujien osalta (neljä näytettä ensimmäistä $1000 \text{ m}^3/\text{pv}$ kohti + 12 näytettä seuraavaa $3300 \text{ m}^3/\text{pv}$ kohti).

Huomautus 4: Niiden veden toimittajien osalta, joille ei ole myönnetty vapautusta 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisnäytteenottotiheys ryhmän A ja B muuttujille edellyttäen, että keskeisiä muuttujia seurataan vähintään kerran vuodessa.

Huomautus 5: Jäsenvaltiot voivat vähentää näytteenottotiheyttä edellyttäen, että kaikkia 5 artiklan mukaisesti asetettuja muuttujia seurataan vähintään kerran kuudessa vuodessa, ja myös niissä tapauksissa, joissa veden toimitusjärjestelmään sisällytetään uusi vedenlähde tai tehdään muutoksia ja veden laatuun on mahdollisesti odotettavissa kielteisiä vaikutuksia.

C OSA

Toimitusjärjestelmän riskinarviointi

1. Edellä 9 artiklassa tarkoitetun toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin tulosten perusteella seurannassa huomioon otettavien muuttujien luetteloa laajennetaan ja B osassa kuvattuja näytteenottotiheyksiä lisätään, jos jokin seuraavista ehdoista täyttyy:
 - a) tässä liitteessä luetellut muuttujat tai tiheydet eivät riitä täyttämään 13 artiklan 1 kohdassa asetettuja velvoitteita;
 - b) lisäseuranta on tarpeen 13 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi;
 - c) on annettava näyttöä A osan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - d) näytteenottotiheyden lisääminen on tarpeen 8 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi.

2. Toimitusjärjestelmän riskinarvioinnin perusteella voidaan vähentää seurannassa huomioon otettavien muuttujien luetteloa ja B osassa esitettyjä näytteenottotiheyksiä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) näytteenottoaika ja -tiheys määritetään muuttujan alkuperän sekä sen pitoisuuden vaihtelun ja pitkän aikavälin kehityssuunnan mukaan ottaen huomioon 6 artikla;
 - b) muuttujan vähimmäisnäytteenottotiheyden pienentämiseksi tulosten, jotka saadaan vähintään kolmen vuoden ajan säännöllisin väliajoin koko vedenjakelualueelta edustavista näytteenottopisteistä otettavista näytteistä, on kaikkien oltava alle 60 prosenttia muuttujan enimmäisarvosta;
 - c) muuttujan poistamiseksi seurattavien muuttujien luettelosta tulosten, jotka saadaan vähintään kolmen vuoden ajan säännöllisin väliajoin koko vedenjakelualueelta edustavista näytteenottopisteistä otettavista näytteistä, on kaikkien oltava alle 30 prosenttia muuttujan enimmäisarvosta;
 - d) päätös muuttujan poistamisesta seurattavien muuttujien luettelosta perustuu riskinarviointiin, jossa otetaan huomioon ihmisten käyttöön tarkoitetun veden lähteiden seurannan tulokset ja jolla varmistetaan, että ihmisten terveyttä suojellaan ihmisten käyttöön tarkoitetun veden kaikenlaisen saastumisen haittavaikutuksilta 1 artiklan mukaisesti;
 - e) näytteenottotiheyttä voidaan pienentää tai muuttuja voidaan poistaa seurattavien muuttujien luettelosta, jos riskinarvioinnilla voidaan osoittaa, ettei mikään kohtuudella ennakoitavissa oleva tekijä todennäköisesti heikennä ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatua.

Jos seurannan tulokset, jotka osoittavat 2 kohdan b–e alakohdassa vahvistettujen edellytysten täyttyvän, ovat jo saatavilla [tämän direktiivin voimaantulopäivä] mennessä, kyseisiä tuloksia voidaan kyseisestä päivästä alkaen käyttää toimitusjärjestelmän riskinarviointia seuraavan seurannan mukauttamiseen.

Jos seurantaa on jo mukautettu toimituksiin liittyvien riskien arvioinnin seurauksena muun muassa komission direktiivissä 2015/1787 olevan C osan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat säätää mahdollisuudesta vahvistaa niiden pätevyys vaatimatta 2 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan c alakohdan mukaista seurantaa koko vedenjakelualuetta edustavista pisteistä vielä toisen vähintään kolmen vuoden ajan.

D OSA

Näytteenottomenetelmät ja -pisteet

1. Näytteenottopisteet määritetään siten, että varmistetaan 6 artiklassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtien noudattaminen. Jakeluverkon osalta jäsenvaltio voi ottaa näytteitä joko vedenjakelualueelta tai vedenkäsittelylaitokselta, jos voidaan osoittaa, ettei muuttujien mitattu arvo heikkene näytteenottopisteen jälkeen. Näytteiden lukumäärän on mahdollisuuksien mukaan jakauduttava tasaisesti sekä ajallisesti että paikallisesti.
2. Vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa tapahtuvan näytteenoton on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) tiettyjen kemiallisten muuttujien (erityisesti kupari, lyijy ja nikkeli) vaatimustenmukaisuusnäytteet otetaan käyttäjän hanasta ilman edeltävää veden juoksutusta. Yhden litran suuruinen näyte otetaan satunnaisesti päivän aikana. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat käyttää menetelmiä, joissa sovelletaan tiettyä veden verkostossa seisomisen aikaa, mikä kuvastaa paremmin kansallista tilannetta, kuten kuluttajien viikoittaisen vedenkäytön keskiarvoa. Edellytyksenä on kuitenkin, ettei vedenjakelualuetasolla ole tämän menetelmän myötä vähemmän vaatimustenvastaisuustapauksia kuin satunnaismenetelmää käytettäessä;

- b) vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa mikrobiologisia muuttujia koskevat vaatimustenmukaisuusnäytteet otetaan ja käsitellään standardin EN ISO 19458 mukaisesti (näytteenottotarkoitus B).
- 3. Kotitalouksien jakelujärjestelmistä legionella-näytteet otetaan nopean lisääntymisen riskikohdista ja/tai systeemisistä legionellalle altistumisen kohdista. Jäsenvaltiot laativat legionellan näytteenottomenetelmiä koskevat suuntaviivat.
- 4. Näytteenoton vedenjakeluverkostosta, lukuun ottamatta näytteenottoa käyttäjien hanoista, on noudatettava standardia ISO 5667–5. Mikrobiologisia muuttujia varten jakeluverkoston näytteet otetaan ja käsitellään standardin EN ISO 19458 mukaisesti (näytteenottotarkoitus A).

LIITE III

MUUTTUIJEN MÄÄRITYKSIÄ KOSKEVAT ERITELMÄT

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että analyysimenetelmät, joita käytetään seurannan toteuttamiseen ja tämän direktiivin noudattamisen osoittamiseen, lukuun ottamatta sameuden jatkuvaa seuranta, validoidaan ja dokumentoidaan standardin EN ISO/IEC 17025 tai jonkin muun vastaavan kansainvälisesti hyväksytyn standardin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laboratoriot tai niiden alihankkijat soveltavat laadunhallintakäytäntöjä EN ISO/IEC 17025 -standardin tai jonkin muun kansainvälisesti hyväksytyn standardin mukaisesti.

Sen arvioimiseksi, vastaavatko vaihtoehtoiset menetelmät tässä liitteessä vahvistettua menetelmää, jäsenvaltiot voivat käyttää standardia EN ISO 17994, joka on vahvistettu mikrobiologisten menetelmien vastaavuuden osoittamista koskevaksi standardiksi, tai standardia EN ISO 16140 tai muita samankaltaisia kansainvälisesti hyväksytyjä protokollia, jotta voidaan osoittaa muihin periaatteisiin kuin viljelyyn perustuvien menetelmien vastaavuus, koska ne eivät kuulu standardin EN ISO 17994 soveltamisalaan.

Jos saatavilla ei ole analyysimenetelmää, joka täyttää B osassa asetetut vähimmäissuoritusarvot, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuranta toteutetaan käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, josta ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia.

A OSA

Mikrobiologiset muuttujat, joille on asetettu määritysmenetelmät

Mikrobiologisia muuttujia koskevat menetelmät ovat seuraavat:

- a) *Escherichia coli* (E. coli) ja koliformiset bakteerit (EN ISO 9308–1 tai EN ISO 9308-2)
- b) suolistoperäiset enterokokit (EN ISO 7899–2)
- c) pesäkkeiden lukumäärä tai heterotrofinen pesäkeluku 22 °C:ssa (EN ISO 6222)

- d) *Clostridium perfringens*, mukaan lukien itiöt (EN ISO 14189).
- e) legionella (EN ISO 11731 liitteessä I olevan D osan mukaisen arvon noudattamisen osalta) Riskiperusteisen todentamisen seuranta varten ja viljelymenetelmien täydentämiseksi voidaan käyttää myös muita menetelmiä, joita ovat esimerkiksi ISO/TS 12869, nopeat viljelymenetelmät, muut kuin viljelyyn perustuvat menetelmät ja molekyyliin perustuvat menetelmät, erityisesti qPCR.
- f) Somaattiset kolifaagit
Operatiivista seuranta varten voidaan käyttää liitteessä II olevan A osan mukaisia menetelmiä EN ISO 10705-2, EN ISO 10705-3.

B OSA

Kemialliset muuttujat ja osoitinmuuttujat, joille on määritelty suoritusravot

1. *Kemialliset muuttujat ja osoitinmuuttujat*

Taulukossa 1 esitettyjen muuttujien analyysimenetelmällä on kyettävä vähintään mittaamaan muuttujan arvoa vastaava pitoisuus, joka on enintään 30 prosenttia asianomaisen muuttujan enimmäisarvosta, kun käytetään komission direktiivin 2009/90/EY⁵⁴ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua määritysrajan määritelmää, ja että analyysimenetelmän mittausepävarmuus vastaa taulukossa 1 esitettyä arvoa. Tulos ilmaistaan vähintään yhtä monen merkitsevän numeron tarkkuudella kuin liitteessä I olevassa B ja C osassa asetettu muuttujan enimmäisarvo.

Taulukossa 1 esitettyä mittausepävarmuutta ei saa käyttää ylimääräisenä toleranssina liitteessä I vahvistetuista muuttujien arvoista.

⁵⁴ Komission direktiivi 2009/90/EY, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2009, veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti (EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36).

Taulukko 1 Vähimmäissuoritusarvo "mittausepävarmuus"

Muuttujat	Mittausepävarmuus (Ks. huomautus 1) prosenttia muuttujan enimmäisarvosta (lukuun ottamatta pH:ta)	Huomautukset
Alumiini	25	
Ammonium	40	
Akryyliamidi	30	
Antimoni	40	
Arseeni	30	
Bentso(a)-pyreeni	50	Ks. huomautus 2
Bentseeni	40	
Bisfenoli A	50	
Boori	25	
Bromaatti	40	
Kadmium	25	
Kloridi	15	
Kloraatti	40	
Kloriitti	40	
Kromi	30	
Kupari	25	
Syanidit	30	Ks. huomautus 3
1,2-dikloorietaani	40	
Epikloorihydriini	30	
Fluoridi	20	
HAA	50	
Vetyionipitoisuus pH	0,2	Ks. huomautus 4
Rauta	30	
Lyijy	30	
Mangaani	30	

Elohopea	30	
Mikrokystiini-LR	30	
Nikkeli	25	
Nitraatti	15	
Nitriitti	20	
Hapettuvuus	50	Ks. huomautus 5
Torjunta-aineet	30	Ks. huomautus 6
PFAS-aineet	50	
Polysykliset aromaattiset hiilivedyt	40	Ks. huomautus 7
Seleen	40	
Natrium	15	
Sulfaatti	15	
Tetrakloorieteeni	40	Ks. huomautus 8
Trikloorieteeni	40	Ks. huomautus 8
Trihalometaanit yhteensä	40	Ks. huomautus 7
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC)	30	Ks. huomautus 9
Sameus	30	Ks. huomautus 10
Uraani	30	
Vinyylikloridi	50	

2. Huomautukset taulukkoon 1

Huomautus 1: Mittausepävarmuus on ei-negatiivinen muuttuja, joka kuvaa niiden määrällisten arvojen hajontaa, jotka mittasuurelle on osoitettu käytettyjen tietojen perusteella. Suoritusperuste mittausepävarmuudelle ($k = 2$) on taulukossa ilmoitettu muuttujan arvon prosenttiosuus tai tätä tiukempi arvo. Mittausepävarmuus arvioidaan muuttujan arvon tasolla, ellei toisin ilmoiteta.

Huomautus 2: Jos mittausepävarmuuden arvo ei ole saavutettavissa, on valittava paras käytettävissä oleva tekniikka (enintään 60 prosenttia).

Huomautus 3: Menetelmällä määritetään syanidin kaikkien muotojen kokonaispitoisuus.

Huomautus 4: Mittausepävarmuuden arvo ilmaistaan pH-yksikköinä.

Huomautus 5: Vertailumenetelmä: EN ISO 8467.

Huomautus 6: Yksittäisiä torjunta-aineita koskevat suoritusarvot ovat viitteellisiä. Mittausepävarmuutta koskevia matalia arvoja (jopa 30 prosenttia) voidaan saavuttaa useille torjunta-aineille. Korkeampia arvoja (jopa 80 prosenttia) voidaan sallia tietyille torjunta-aineille.

Huomautus 7: Suoritusarvot koskevat yksittäisiä aineita, jotka on määritelty 25 prosenttiin liitteessä I olevassa B osassa esitetystä muuttujan enimmäisarvosta.

Huomautus 8: Suoritusarvot koskevat yksittäisiä aineita, jotka on määritelty 50 prosenttiin liitteessä I olevassa B osassa esitetystä muuttujan enimmäisarvosta.

Huomautus 9: Mittausepävarmuus arvioidaan tasolla 3 mg/l orgaanisen hiilen kokonaismäärästä (TOC). TOC:n ja liuonnon orgaanisen hiilen (DOC) määrittämistä koskevia CEN 1484 -suuntaviivoja käytetään testausmenetelmän epävarmuuden määrittämiseen.

Huomautus 10: Mittausepävarmuus arvioidaan tasolla 1,0 NTU (nefelometrinen sameusyksikkö) standardin EN ISO 7027 tai jonkin muun vastaavan standardimenetelmän mukaisesti.

3. *PFAS-aineiden summa*

Seuraavat merkitykselliset aineet on analysoitava tämän direktiivin 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti laadittujen teknisten suuntaviivojen perusteella:

- Perfluorobutaanihappo (PFBA)
- Perfluoropentaanihappo (PFPA)
- Perfluoroheksaanihappo (PFHxA)
- Perfluoroheptaanihappo (PFHpA)

- Perfluoro-oktaanihappo (PFOA)
- Perfluorononaanihappo (PFNA)
- Perfluorodekaanihappo (PFDA)
- Perfluoroundekaanihappo (PFUnDA)
- Perfluorododekaanihappo (PFDoDA)
- Perfluorotridekaanihappo (PFTrDA)
- Perfluorobutaanisulfonihappo (PFBS)
- Perfluoropentaanisulfonihappo (PFPS)
- Perfluoroheksaanisulfonihappo (PFHxS)
- Perfluoroheptaanisulfonihappo (PFHpS)
- Perfluoro-oktaanisulfonihappo (PFOS)
- Perfluorononaanisulfonihappo (PFNS)
- Perfluorodekaanisulfonihappo (PFDS)
- Perfluoroundekaanisulfonihappo
- Perfluorododekaanisulfonihappo
- Perfluorotridekaanisulfonihappo

Näitä aineita on seurattava, jos tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti suoritettussa vedenmuodostumisalueen (-alueiden) riskinarvioinnissa ja riskinhallinnassa todetaan, että näitä aineita esiintyy todennäköisesti tietyssä vedenottamossa.

LIITE IV

TIEDOTTAMINEN YLEISÖLLE

Jäljempänä 1–8 kohdassa esitettyjen tietojen on oltava kuluttajien saatavilla verkossa käyttäjäystävällisessä ja soveltuvassa muodossa.

Kuluttajat voivat pyytää pääsyä näihin tietoihin muilla tavoilla esittämällä perusteltu pyyntö.

- 1) Veden toimittajan tunnistetiedot, toimituksen kattama alue ja henkilömäärä sekä vedentuotantomenetelmä, mukaan lukien yleiset tiedot sovelletuista veden käsittely- ja desinfiointitavoista. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä vaatimuksesta direktiivin 2007/2/EY 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- 2) Liitteessä I olevassa A, B ja C osassa lueteltujen muuttujien viimeisimmät seurannan tulokset, mukaan lukien seurantatiheys, sekä 5 artiklan mukaisesti asetettu muuttujan arvo. Seurantatulokset eivät saa olla yhtä vuotta vanhempia, paitsi jos tässä direktiivissä vahvistettu seurantatiheys toisin edellyttää.
- 3) Tiedot seuraavista muuttujista, joita ei luetella liitteessä I olevassa C osassa ja niihin liittyvistä arvoista:
 - a) kovuus;
 - b) veteen liuenneet mineraalit, anionit/kationit:
 - kalsium Ca
 - magnesium Mg
 - kalium K
- 4) Jos 5 artiklan mukaisesti asetetut muuttujien arvot ylittyvät ja tästä aiheutuu toimivaltaisten viranomaisten tai muiden asiaankuuluvien elinten määrittelemä mahdollinen vaara ihmisten terveydelle, tiedot mahdollisesta vaarasta ihmisten terveydelle sekä siihen liittyvä terveyttä ja kulutusta koskeva neuvonta tai hyperlinkki, jonka kautta tällaiset tiedot ovat saatavilla.

- 5) Asiaankuuluvat tiedot toimituksiin liittyvien riskien arvioinnista.
- 6) Ohjeet kuluttajille, myös tarvittaessa vedenkulutuksen vähentämisestä, paikallisiin olosuhteisiin nähden vastuullisesta vedenkulutuksesta ja seisovasta vedestä johtuvien terveysriskien välttämistä.
- 7) Niiden veden toimittajien osalta, jotka toimittavat vettä vähintään 10 000 m³ päivässä tai joiden toimitukset kattavat vähintään 50 000 ihmistä, vuotuiset tiedot seuraavista:
- a) vesijärjestelmän yleinen suoritustaso tehokkuutena ilmaistuna ja vuotojen määrät, kun nämä ovat saatavilla ja viimeistään 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettuna päivänä;
 - b) veden toimittajan antamat tiedot veden toimittajan omistusrakenteesta;
 - c) silloin kun kustannukset katetaan maksujärjestelmällä, tiedot kuutiometristä vettä perittävän hinnan kustannusrakenteesta, mukaan lukien kiinteät ja muuttuvat kustannukset sekä kustannukset, jotka liittyvät 16 artiklan soveltamiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, jos veden toimittajat ovat toteuttaneet näitä;
 - d) yhteenveto ja tilastotiedot veden toimittajien saamista, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia seikkoja koskevista kuluttajien valituksista, jos niitä on käytettävissä.
- 8) Kuluttajille on perustellusta pyynnöstä annettava pääsy 10 vuotta kattaviin 2 ja 3 kohdan mukaisiin historiallisiin tietoihin, jos ne ovat saatavilla, aikaisintaan siitä päivästä, jona direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

LIITE V (uusi)

YHTEISTEN MENETELMIEN VAHVISTAMISPERIAATTEET

Materiaaliryhmät

1 Orgaaniset materiaalit

Orgaanisia materiaaleja saa tehdä ainoastaan

- a) lähtöaineista, jotka luetellaan komission 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laatimassa EU:ssa sallittujen aineiden luettelossa; ja
- b) aineista, joiden osalta voidaan sulkea pois se, että ainetta ja sen reaktiotuotteita esiintyy 0,1 µg/l ylittävällä tasolla ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä, elleivät tiukemmat arvot ole tarpeen tiettyjen aineiden osalta niiden myrkyllisyys huomioon ottaen.

Orgaanisia materiaaleja on testattava taulukon 1 mukaisesti noudattaen testausmenetelmiä, jotka määritellään asiaankuuluvissa eurooppalaisissa standardeissa, tai jos näitä ei ole, jotakin kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustettua menetelmää, ja niiden on täytettävä kyseisissä menetelmissä määrätyt vaatimukset. Tätä varten aineiden siirtymistä koskevat testaustulokset on muunnettava tasoille, joita odotetaan hanasta.

2 Metalliset materiaalit

Ainoastaan komission 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laatimaan EU:ssa sallittujen koostumusten luetteloon sisältyviä metallisia materiaaleja saa käyttää. EU:n sallittujen aineiden ja koostumusten luettelossa määrättyjä rajoituksia on noudatettava näiden materiaalien koostumukseen, niiden käyttöön tietyissä tuotteissa ja näiden tuotteiden käytössä.

Koostumuksia on testattava taulukon 1 mukaisesti noudattaen testausmenetelmiä, jotka määritellään asiaankuuluvissa eurooppalaisissa standardeissa, tai jos näitä ei ole, jotakin kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustettua menetelmää, ja niiden on täytettävä kyseisissä menetelmissä määrätyt vaatimukset.

3 *Sementtimäiset materiaalit*

Sementtimäisiä materiaaleja saa tehdä ainoastaan yhdestä tai useammasta seuraavista:

- a) orgaaniset ainesosat, jotka luetellaan komission 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laatimassa EU:ssa sallittujen ainesosien luettelossa;
- b) orgaaniset ainesosat, joiden osalta voidaan sulkea pois se, että aineita ja niiden reaktiotuotteita esiintyy 0,1 µg/l ylittävällä tasolla ihmisten käyttöön tarkoitettussa vedessä; tai
- c) epäorgaaniset ainesosat.

Sementtimateriaaleja on testattava taulukon 1 mukaisesti noudattaen testausmenetelmiä, jotka määritellään asiaankuuluvissa eurooppalaisissa standardeissa, tai jos näitä ei ole, jotakin kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustettua menetelmää, ja niiden on täytettävä kyseisissä menetelmissä määrätyt vaatimukset. Tätä varten aineiden siirtymistä koskevat testaustulokset on muunnettava tasoille, joita odotetaan hanasta.

4 *Emalit ja keraamiset materiaalit*

Emaleja ja keraamisia materiaaleja saa tehdä ainoastaan lähtöainetyypeistä, jotka luetellaan komission 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laatimassa EU:ssa sallittujen koostumusten luettelossa, kun on suoritettu arviointi näiden materiaalien koostumuksessa käytetyistä elementeistä.

Elementtejä ja keraamisia materiaaleja on testattava taulukon 1 mukaisesti noudattaen testausmenetelmiä, jotka määritellään asiaankuuluvissa eurooppalaisissa standardeissa, tai jos näitä ei ole, jotakin kansainvälisesti tai kansallisesti tunnustettua menetelmää, ja niiden on täytettävä kyseisissä menetelmissä määrätyt vaatimukset. Tätä varten aineiden siirtymistä koskevat testaustulokset on muunnettava tasoille, joita odotetaan hanasta.

Koottujen tuotteiden osalta: vähäiset komponentit, osat ja materiaalit on kuvattava yksityiskohtaisesti ja testausta on vähennettävä vastaavasti. Tätä tarkoitusta varten 'vähäinen' viittaa ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatuun kohdistuvaan vaikutustasoon ja joka ei edellytä täysimääräistä testausta.

Taulukko 1 Materiaalityyppeihin liittyvä testaus

Perusteet	Orgaaniset (1)	Metalliset (2)	Sementtimäiset	Emalit ja keraamiset materiaalit
EU:ssa sallittujen aineiden luettelot				
EU:ssa sallittujen lähtöaineiden luettelot, orgaaniset materiaalit	X	N.N.	X	N.N.
EU:ssa sallittujen aineiden luettelot, hyväksytyt metallikoostumukset	N.N.	X	N.N.	N.N.
EU:ssa sallittujen ainesosien luettelot, sementtimäiset materiaalit	N.N.	N.N.	X	N.N.
EU:ssa sallittujen koostumusten luettelot, emalit ja keraamiset materiaalit	N.N.	N.N.	N.N.	X
Aistinvaraiset tutkimukset				
Haju ja maku	X	N.N.	X	N.N.
Väri ja sameus	X	N.N.	X	N.N.
Yleiset hygienia-arvioinnit				
Orgaanisen hiilen kokonaismäärän liukeneminen	X	N.N.	X	N.N.
Jäämät pinnalla (metallit)	N.N.	X	N.N.	N.N.
Siirtymän testaus				
Relevantit juomavesidirektiivin muuttajat	X	X	X	X
MTC _{tap} sallittujen aineiden luettelon aineista	X	N.N.	X (3)	N.N.
Odottamattomat aineet (GCMS)	X	N.N.	X (3)	N.N.
Sallittujen koostumusten luettelon noudattaminen	N.N.	X	N.N.	X
Mikrobien kasvun lisääntyminen	X	N.N.	X (3)	N.N.

N.N: Ei tarpeen.

MTC_{tap}: Suurin sallittu pitoisuus hanasta (perustuu joko kemikaaliviraston lausuntoon, joka koskee aineen sisällyttämistä sallittujen aineiden luetteloon, tai asetuksen 10/2011 mukaiseen ainekohtaiseen siirtymän raja-arvoon ja ottaen huomioon 10 %:n korjauskerroin ja 2 litran vedenkulutus)

GCMS: kaasukromatografia – massaspektrometria (seulontamenetelmä).

Huomautus 1: Erityispoikkeukset, jotka on määritettävä tämän liitteen 5 kohdan mukaisesti.

Huomautus 2: Aistinvaraiset tutkimukset eivät koske metalleja, koska on yleisesti hyväksytty, että jos liitteessä I vahvistettuja muuttujien arvoja noudatetaan, aistinvaraisia ongelmia ei todennäköisesti aiheudu.

Huomautus 3: Riippuen siitä, esiintyykö koostumuksessa orgaanisia aineita.